

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Μικρή Έγκυκλοπαίδεια

Η Χώρα που είχε μεγάλη
από τη Σελήνη.

Σε εδαφική έκταση η Ρωσία είναι δεύτερη φορά μεγαλύτερη από τις Ηνωμ. Πολιτείες και καλύπτει 8.500.000 τετραγωνικά μίλια. Αυτή η έκταση είναι σχεδόν ίση με την επιφάνεια της Σελήνης. Ο πληθυσμός της Ρωσίας είναι 202.087.877 σύμφωνα με την απογραφή του 1941. Ο πληθυσμός των Ηνωμ. Πολιτειών είναι 131.609.225. Ο πληθυσμός της Ρωσίας αποτελείται από 175 διαφορετικές εθνότητες. Από τις εθνότητες αυτές μόνο τα 72% είναι σλαβικής καταγωγής. Άνευ όμως στις δυο αυτές μεγάλες χώρες υπάρχει μια έντονα διακριτή διαφορά: Ένώ στην άχαρη Ρωσία με τους άνεμεταλλεύτους θησαυρούς της σε πολλά της μέρη είναι ακόμα άγνωστος ο ηλεκτρισμός, στις Ηνωμ. Πολιτείες και από τότε το σκούπισμα των σπιτιών γίνεται με ηλεκτρισμό. Αυτό δέξαστε κάτι σημαντικό, αν προσεχθεί και η ατομική ενέργεια, το αποκλειστικό αυτό κτήμα των Αμερικανών...

Η Ρωσία απέχει από την
Αμερική... 1800 μέτρα!

Ξερετε πόση είναι η απόσταση που χωρίζει γεωγραφικά τις Ηνωμ. Πολιτείες από τη Ρωσία; Ένα και μόνο μίλι, δηλαδή 1800 μέτρα! Μή άπορηξε όμως. Πρόκειται για το πλάτος του Βεργιγίου παρθμού που χωρίζει το ακρότατο ρωσικό σημείο (τη νήσο Μεγάλη Διομήδα) από το ακρότατο αμερικανικό σημείο (την Μικρή Διομήδα). Για να πάτε όμως αεροπορικά δια μέσου του λεγόμενου «μεγάλου κύκλου» από τη Μόσχα στη Νέα Υόρκη, θα πρέπει να διανύσετε 4431 μίλια, κι από τη Μόσχα ως το Σικάγο ή απόσταση είναι 5275 μίλια.

Η υπερηφάνεια των Μεξικανών.

Οι σημερινοί Μεξικανοί είναι άνθρωποι που θεωρούν τον εαυτό τους πιο υπερήφανο από κάθε άλλο λαό. Κι αυτό γιατί κατοικούν από τη διαστρωμένη δύο ενδόξων και μεγάλων φυλών—τους Ιθαγενείς Ατζέκους και τους κατακτητές των. Η αλήθεια είναι πως οι Ατζέκοι είχαν αναπτύξει ένα λαμπρό πολιτισμό πριν ακόμα φθάσουν οι Ισπανοί στο Μεξικό στις αρχές του 16ου αιώνα. Οι Ατζέκοι είχαν σημειώσει μεγάλη πρόοδο στην αστρονομία, στη βοτανική και σ' όλες τις καλές Τέχνες και τα Γράμματα. Η τότε πρωτεύουσά τους, η Τενοχτέταν, εκεί όπου σήμερα είναι η Πόλη του Μεξικού, ήταν μια λαμπρή πόλις με θαυμάσια οικοδομήματα και άμυθητα πλούτη. Οι επιδρομείς Ισπανοί κατέστρεψαν την πόλη αυτή σπίντι προς σπίντι, την έλεηλάτησαν, την κατέκαισαν και έσφαξαν τους κατοίκους της. 'Επί πλέον οι Ισπανοί έβασάνισαν με τον πιο φρικτό τρόπο τον βασιλέα των Ατζέκων Μοντεζούμα.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίδα 6

ΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ...

Ενάντη Συμφωνία

Του κ. Γ.Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Με πόση ευχάριστη καθόμαι απόψε μπρός στο ραδιόφωνό μου! Οι Ραδιοφωνικοί Σταθμοί της Ευρώπης, έπειτα απ' την πολυετή αναστάτωση τούτων χρόνων, αρχίζουν τώρα να επανέρχονται στον προπολεμικό τους ρυθμό και τα προγράμματα τους ξαναπαίρνουν τον καλλιτεχνικό τους προσορισμό. Αρχίζει να γίνεται μια θλιβερή μακρινή ανάμνησις, η εποχή που το ενδιαφέρον των ακροατών είχε περιορισθεί στο άκουσμα πολεμικών καταστροφών, τρομακτικών βομβαρδισμών, αφανισμών πόλεων, στόλων και στρατιών. Με πόση αγωνία και καρδιοχτύπι περιμέναμε, τον καιρό της σκληριάς, ν' άκούσουμε τους υπόκωφους τέσσερις χτύπους του πολεμικού σήματος της Λονδίνου! Όλα αυτά είναι τώρα πια παρελθόν, και γι' αυτό μ' ευχάριστη καθόμαι απόψε ν' ακούσω την μετάδοσις της 9ης Συμφωνίας του Μπετόβεν. Η Συμφωνία αυτή δεν είναι απλά ένα μουσικό άριστούργημα. Είναι ένα φλογερό κήρυγμα που αποτείνεται στην ανθρωπότητα ολόκληρη. «Εκατομμύρια ανθρώπων άγκαλιασθήτε!» δροῦτοφωνεί η μυρίοστη χορωδία της. «Ας σκύψουν λοιπόν εύλαβικά απόψε μπρος στα ραδιόφωνα των τ' εκατομμύρια των ακροατών ν' ακούσουν το πανανθρώπινο αυτό κήρυγμα...

Και θα σκιρτήσει από χαρά η ψυχή του μεγάλου καλλιτέχνη-δραματιστή αν μπορούσε να δει πόσα εκατομμύρια ραδιόφωνα μεταδίδουν απόψε στα πέτατα της γης το γλυκύτατο κήρυγμά του: «Εκατομμύρια ανθρώπων άγκαλιασθήτε!». Μα και πόσο επίκαιρο είναι το κήρυγμά του αυτό, τώρα που τα έθνη μαζωμένα στη Συνδιάσκεψι της Μόσχας, προσπαθούν να δώσουν τα θεμέλια για σταθερή, οριστική ειρήνη και συνεννόησιν για το μέλλον...

Θάθελα να μπορούσα να στείλω ένα μήνυμα στους συνηγμένους μέσα στη μεγάλη αίθουσα της Συνδιάσκεψης, που να τους λέη: «Εσείς αντιπρόσωποι τούτων χωρών ποτισμένων από ποτάμια αίματος, στήστε πάνω στην προεδρική έδρα ένα πλώριο ραδιόφωνο κι ακούστε με κατανόησι αυτή τη Συμφωνία που μιλεί για την ανθρωπινή αδελφού νη. Και ές ποτισθούν οι καρδιές σας και το πνεύμα σας από τις μελωδίες αυτές της αγάπης και της καλωσύνης. Ίσως αυτό σας δώσει την αληθινή κατεύθυνσι που θα πρέπει ν' ακολουθήσουν οι διαπραγματεύσεις σας. Και ίσως τότε η ανθρωπότης ολόκληρη σ' α μια μυρίοστη χορωδία τραγουδήσιν χαρούμενα και αδελφωμένα την «Ωδή της χαράς», την «Ενάντη Συμφωνία»!

Γ.Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ... ΣΥΝΘΕΙΑΣ

Ο σταθμάρχης ήταν άλλοτε γόης φιδιών...

Γνωρίζετε ότι....

Ένας Σύλλογος Παλαιών Πολεμιστών της Άγγλιας έζητησε από τον Μπέον Σά τ'ν άδεια ν' ανεβάσει το θεατρικό του έργο «Ζύν ντ' Άρκ». Ο Μπέον Σά απήντησε την ίδιαν μέρα τηλεγραμμικά: «Είμαι κατενθουσιασμένος. Πάντοτε άνιερνούμουν να δώ τον ρόλο της Ζύν ντ' Άρκ εν-σάρκωμενον από ένα παλαιόν πολεμιστή!...

Ένας Ιρλανδός σφοδρός εδήςλασε ότι οι έλέφαντες δεν άγαπούν τη δυτική μουσική. Μονάχα τ'ν λεοντάρι αισθάνονται ευχάριστησι γι' αυτήν.

Οι τίτλοι των γαλλικών άρωμάτων σκάνδαλίζουν τρομερά τους Άγγλους. που θεωρούν πολύ ανήθικο ν' αγοράζουν όπου καλάκια, που να γράφουν απ' έξω «Το άμώρητό μου», «Σκάνδαλο», «Λατρεία», «Ηδυπάθεια», «Ερημία» κ.λ.π. Οι Άγγλοι έμποροι παρήγγειλαν στους Παρισινούς μουσπώλες ότι, αν θέλουν να πωλούνται τα προϊόντα τους στην Άγγλία, πρέπει να δώσουν σ' τα άρώματα τους ονομασίες σεμνότερες...

Ο διάσημος αστρονόμος του Χάρβαρντ, δόκτωρ Χάουαρντ Σάπλεϊ, προτείνει να... έξολοθρευθού όλα τα παιδιά που έχουν πρόωρη διανοητική ανάπτυξη!... Κατά τη γνώμη του, το μικρόβιο άπ' το οποίον πάσχει η ανθρωπότης είναι η μεγαλοφυΐα και συνεπώς, ε' μόνος τρόπος να προφυλαχθή κανείς απ' αυτήν, είναι να έξαφανισθούν από το πρόσωπο της γης όλοι όσοι έχουν τάσεις μεγαλοφυΐας και να μείνουν μόνο οι έχοντες μέτριες πνευματικές ικανότητες!...

Ο Άγγλος Τζάιμς Ο'ΐλντ, 64 έτών, κατέχει ένα πολύ πρωτότυπο ρεκόρ: Έπληρε το τρώ του Λονδίνου 112 φορές, χωρίς να πληρώσει! Το κατόρθωμά του αυτό το κατήγγειλε ο ίδιος διά των έφημερίδων. Κατεδικάσθη σ' κρίτησι μιας ημέρας...

Ένας Άγγλος Ιερέας, ο αλφόνσος ο άνθρωπος που ανέκλυψε εις περισσότερα κινηματογραφικά λέντα, «Όσα κορίτσια υπερέβησαν απ' αυτόν γιό την εδούμη Τέχνη, γι' τον λόγο αυτόν, ο αλφόνσος κ' έλμβάνει καθημερινώς έκατοντάδες έπιστολάν από μωρόες, που του λ'πουν να ενδιαφερθή γι' α.

Οι Άρχες πολλών αμερικανικών πόλεων εξέδωσαν τελευταίως μερικές απαγορευτικές διαταγές, ατύχημα «αμερικανικές». Στο Νιόρβελλ, απαγορεύεται σ' τα φυλά να... ναυγίζουν! Στην Τουίσα δεν επιτρέπεται να υπάσχων σ' τα σπίντια παιδικά περιστρεφόμενα γινίδια. Στο Σκάττλ άπαγορεύονται η κατασκευή ανθοδοχείων από νάρκες. Στο Νιούγιορκ δεν μπορεί κανείς ν' αγοράση ούισκου και μπίρα μαζί.

Ο Ρώσος πρεσβευτής σ' τη Βάσιγκτον κ. Νοβίκωφ είναι έξαιρετικά κοσμικός. Το ίδιο και η σύζυγός του, η οποία έπληρε το πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό της ρούμπας που διοργανώθηκε στο Μαϊάμι — Μπής. Οι αμερικανικές έφημερίδες που συγχαίρουν την κ. Νοβίκωφ γι' την έπιτυχία της, την έρωτοί, αν η φωτογραφία της, θα δημοσιευθή στην εφ' άρα δδα σ' στην «Ιστέτσια»...

Μαργαριτάρια...

άπ' όλο τον κόσμο

Από ένα περιοδικό: «Μιά δυνατή λάμψη μάς έδωσε να καταλάβουμε ότι το κερί έσβησε».

Από ένα άλλο περιοδικό: «Σκοτάδι περησκέπαζε την πόλι κι' ένας άνθρωπος με γκοι παλτό, μαυρή γραβάτα, καφέ καπέλλο περπατά με προφυλάξεις κρατώντας στο χέρι του ένα κουτάκι. Στο μικρό του δακτύλο φορούσε ένα άσημνιο δακτυλίδι».

Σε μια έφημερίδα της Στοκχόλμης δημοσιεύτηκε η έξης ειδήσις: «Η άμερικανική δημοσιογραφική αντιπροσωπεία ήρθε σ' ημερον τάς συνομιλίας της μετά τ'ν Σουηδών άρωμίδων. Η αντιπροσωπεία έφθασε ένταθα εκ Φραγκφούρτης. Τηλεφωνικώς...!

Στην περιγραφή κάποιου θαλασσινού άτυχήματος που δημοσιεύεται σε μια γαλλική έφημερίδα γράφονται τα έξης: «Εκείνη η άδεια βάρκα παίγνιο τ'ν στοιχειών της φύσεως, μες έξιστορεί την τραγωδία που μόνο η θάλασσα μπορεί να μάς άφηγηθή».

Ο άναγνώστης μιας αμερικανικής έφημερίδος ζήτη ν' άδωθ, συμβουλή γι' α έξης ζήτημα:

«Η γυναίκα μου λοχαλίζει τόσο πολύ που δεν μ' άφίνει να κλείσω μάτι όλη τη νύκτα. Σημειώστε δέδοτι εογάζωμαι σκληρά όλη την ημέρα».

Η έφημερίδα του απήντησε: «Να πάψετε να δουλεύετε σκληρά».

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ο λωποδύτης: — Μα κουφός είσαι χριστιανέ μου; Σε ρωτά που έχεις κρυμμένα τα λεφτά!...

Ο δρϊάμβος της Προμούχου

Της κ. ΣΟΦ. Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ο άνθρωπος είχε τόσο μικρό έμπρος στην Ιστορία! Μα και η Ιστορία είναι τόσο μικρή έμπρος στους αιώνες... Γι' αυτό στις ημέρες των μεγάλων ιστορικών αναμνήσεων που έγιναν έθνηκοι θρύλοι μέσα σ' τα γυρίσματα των καιρών, η έλλη γική ψυχή μένει πτοημένη κι' εκηυδενισμένη Με την Άκολουθία του Άκαθίστου Ύμνου που ψάλλεται κάθε Παρασκευή τώ-ρα μαζί με τους Χαιρετισμούς της Παναγίας βλέπουμε το θαύμα της Πολιούχου, που έσωσε την Πόλι από την έπιδρομή των Περσών και των Άδάρων στον έβδομον Αιώνα.

Είνε κινητές εορτές αυτές οι Παρασκευές των Χαιρετισμών, που μεταφέρονται από τον Χειμώνα στην Άνοιξη μέσα στον κύκλο του Πασχαλίου κάθε χρόνο. Οι άνοιξιακές αυτές μέρες είναι ξεχωριστά υποδελτινές. Άνοιξες ήταν και τότε! Άνοιξες φουντωμένη, που ξεπηδούσε δογιστικά μέσ' από τις σιδερόφραγτες πύλες των Βυζαντινών τειχών και στεφά-

νανε τους θεόρατους πύργους με τις τραγικές επάλξεις, και σκόρπιζε τα μύρα της μέσα στον περίβολο του ιερού ναού των Βλαχερινών, που ευδίαζε μέσα όλος από μύρα πολυτίμου σμύρνας Βενζίνης, άλλης και νάρδου. Μα ο λαός του Βυζαντίου, πτοημένος, σ' σπείω-μένος στην ολονυχτία δέσπιν-δεν ένοιωθε γύρω του ούτε τη μαγεία της Άνοιξης, ούτε τα μύρα. Η Θεοφύλαχτη Πόλις κινδυνεύει! Τ'ν γρανιτένια τείχη που τη ζώνουν, ενώνοντας με το γρανίτη τους δυο έθλασες, την Προποντίδα και τον Κεράτειο απ' το Έπιπαύριο ως την άκρη του Βυζαντίου που άντκούζει το βόσπρω, δεν είναι ικανά να την προφυλάξουν. Η Πόλις κινδυνεύει από τη θάλασσα. Τα πλώια των Βαρβάρων έχθρών είχαν υπή μέσα στον Κεράτειο κι' απ' εκεί άπειλούσαν να καταλάβουν την Πόλι. Ο αυτοκράτωρ Η-

ράκλειος έλειπε μακριά σ' έστρατεία, σ' τα βάθη της Μικράς Άσίας. Την ώρα που έδενεγε έμπιστεύθηκε την Πόλι στον Πατρικίο Βόνο και στον Πατριάρχη Σέργιον. Κι' ο Πατριάρχης τώ-ρα στην κοίσιμη στιγμή του κινδύνου έμπ'στέλλεται την Πόλι στην Παναγία! Αυτήν παρακαλούν οι χριστιανοί στην ολονυχτία δέσπιν, μέσα στην παγέντιμη εκκλησία των Βλαχερινών, να κάμη το θαύμα της και να κατατροπώσουν τους έ-νδρους.

Και το θαύμα γίνεται την Ίδια εκείνη νύκτα! Ο Κεράτειος—η γλυκύτερη θάλασσα του Κόσμου, αυτή η «Αυγυρολίμνη» των Βυζαντινών—άγρι-εύει. Άγρια θύελλα χαπολύε-ται σ' όλη την Πόλι. Τα έχθρη κα πλώια χτυπούν το ένα επάνω στο άλλο, βυθίζονται, σπέν-δουν να φύγουν τρομαγμένα!

Με τις πρώτες λάμψεις της αύγης, ο Πατριάρχης, ο Πατρικίος, όλοι οι Αδελκοί και τα πλήθη του λαού βλέπουν την Πόλι λυτρωμένη απ' τον κίνδυνο. Προσκυνούν το θαύμα της Πολιούχου Θεομήτορος, και συντονίζουν δέσπιν ευχαριστήριον προς την Παναγία, και θριαμβικούς ύμνους γι' α νική τήρια της Ύπερμαχου Στρατηγού.

Έτσι γεννήθηκε η Άκολουθία του Άκαθίστου Ύμνου. Ένα τρόπαιον άθροιστης εμπνεύσεως της άμαρτικής εθνικής ψυχής, που μένει έκτοτε άκατάλυτο. Ο άξων γύρω από τον οποίον κινείται η θρησκευτική παράδοση της Έλληνικής Ορθοδοξίας. Το έπιδελτικό αυτό οικοδόμημα της Βυζαντινής ύμνωδίας, δεν προέκυψε βέβαια άκέραιον με το μεγα-λείο των αρχιτεκτονικών ρυθμών του και την τελειότητα της μορφολογικής διατυπώσεως μέσα σε μια νύκτα. Η Ίδεια της ευχαριστήριας ύμνωλογίας και το περιφάνιο νικητήριο Κοντάκιον: «Τη Ύπερμαχου ανή-κουν δικαιωματικά στο λαό του Βυζαντίου. Ο Πατριάρχης Σέργιος με τη θαυμαστή αυτή σ'σθερία συμπληρώνει την δέσπιν και αναθέτει στον Ίωσήφ των Ύμνων να συντάξιν τον θαυμάσιον κανόνα της. Μα ο καθ' αυτό ποιητής της Άκολουθίας του Άκαθίστου Ύμνου είναι ο Ρωμανός ο Ύμνωδός — ο Πινδαρός της εκκλησιαστικής μας φιλολογίας. Αυτός άνοίγει διά-πλατα την Ώραία Πύλη του ένθους άσμου έμπρος στις χριστιανικές ψυχές με τις άποκαλυπτικές έννοιες και τις υπέ-ρυπτες ποιητικές εικόνες. Τα ωραιότερα τροπάρια φέρουν άγραφή την υπογραφή του — τη σφραγίδα ενός ύψηλου κλασικισμού που είναι γαμμάς από λυρικό αναπνεύμα, φαντασία, πάθος και ποιησι δραματοποι-ημένη.

Έτσι ολοκληρωμένος ο Άκαθίστος Ύμνος γενικεύεται και από καθαρώς Βυζαντινή εορτή γίνεται η πενήν-τιμη πανηγυρία της καθολού Ορθόδοξου Εκκλησίας. Στους Βυζαντινούς ύμνους η Άκο-

λουθία έψάλλετο με μεγάλη πομπή στην Έκκλησία των Βλαχερινών, τη μεγάλη σταυροπηγιακή Μονή της Πόλης, κοντά στην οποίαν οι Κουμνηνοί είχαν μεταφέρει τα παλάτια τους. Απ' εκεί ξεκινούσε η μεγάλη λιτανεία που περνούσε την πλατεία «Μέσην Όδον» και κατέληγε στην Άγία Σοφία. Εκεί κάτω υπό τους μεγαλοπρεπείς θόλους, έψαλλαν όλοι το τελικό θροαιυετικό Θεοτόκιον «Την ώρα ότ'ητα της παρθένιας σου πού διατηρείται άκέραιον ως σήμερα άτίμητο διαμάντι της εκκλησιαστικής μουσικής μας.

Η Παναγία η Βλαχερινώ-τισσα ήταν ανέκαθεν το Παλάδιον της Πόλης. Η εικόνα της Θεοτόκου ολόσωμη με τον Χριστό σ' τα χέρια, καταυάζε-ται ως σήμερα από το ύποκαλυπτικό φως των μεγάλων μα-τιών της που δεν μπόρεσαν να τ' σκετινιάσουν οι αιώνες. Έκεί μέσ' στο μυλό του Κερατειού κόλπου, το περίφημο Βυζαντινό παλάτι και τα γύρω περιλάμπρα μνημεία έγιναν στάχτη κι' έρείπια. Μα η «Παναγία η Βλαχερινά» ζή και βασιλεύει μέσα στον ιερό ιστο-ρικό χώρο. Οι ταπεινές συντη-νίες των καλών ανθρώπων του λαού αναστήλωσαν από τα πρώτα χρόνια της Άλωσης την πανέντιμη Εκκλησία με τις μεγάλες αυτοκατοικτικές άναμνήσεις και περιέσσωσαν μέ-σα σ' αυτήν φυλαγμένη χρυσό-γλυπτή θήκη την Τιμίαν Ζώνην της Θεοτόκου.

Μόλις προχωρείς στον αντί-σμενο περίβολο του Ναού με τ' άγέραστα πλατάνια, μια μυστικώπησ περιήρησι μουσική συνεπαιάνει την αίσθησι μαζί με τις γύρω διάχυτες ευαδίες των λουλουδιών, και τα πολυτιμα μύρα που αναδίνει ο πενή-χρος σήμε-ρας χώρος του Ιερού Ναού, με το μαυρό έξυλιό τέμ-πλο και τα μαυρισμένα από τους καιρούς και τους καπνούς του μωσαϊκόδανου χρυσά γλυ-πτά και τα βαθυκόχκινα στα-σίδια. Είναι η μουσική των άγισσώνων νερών, που αναδύ-ζουν μέσ' από τα θεμέλια του Ναού, αστείρευτα επί δεκα-τοετις Αιώνες...

Στο φακομένο αυτό Άγίασμα των Βλαχερινών έρχονται να λουσθούν οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου με όλη τη συνο-δεία τους και να περηνύθουν με τη Θεία Χάρι που δεν στε-ρεύει ως σήμερα στη σκυβα-ρή αυτή έσχάτι της Πόλης, για να χύνη βάλσασμο σωτηρί-ας στις άρχρες ψυχές των ταπεινών ίκετών της ζωής. Ακού-μητη και Θεία μουσική ύπο-κρουστική σ' τις Άκολουθίες του Άκαθίστου Ύμνου, που τε-λούνται κάθε χρόνο με όλη τη νοση Βυζαντινή μεγαλοπρε-πεια μέσα στην ιστορική Έκ-κλησία. Μόνο σε τέτοιο ύπο-δελτικό περιβάλλον μπορεί να ολοκληρωθή αληθινά η πυκνό-πατα συγκινητωμένη ποίηση, και η βασιλεία, κι' έπιδελτική ρυθμική του Άκαθίστου Ύ-μνου.

Από το πρωτοαρχικό μεγάλο πρεπές οικοδόμημα της Βυζαν-τινής αυτής Εκκλησίας, η εκ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίδα 7

κίτταζε τώρα και δεν πίστευε τα μάτια του. Ήτανε όλη μιὰ πρόκληση. Όλα της φώναζαν πως έμπαινε σ' ανεπίγνωστη μιὰ φανερή σωματική αντιδικία με τη Λούση:

— Δός μου ένα τσιγάρο! — τού είπε ήσυχα.

— Τι; Θα καπνίσω;...

— Είμαι αποφοτισμένη για όλες τις καταχρήσεις! — έκαμε χαμογελώντας περίεργα.

— Α όχι!... Δε θέλω ν' αποκτήσης αυτό το κακό προτέρημα!... Προτιμώ το υγιεινό σου από την καπνίλα.

— Στην κυρία όμως — τού φώναξε — δε σ' ενοχλεί καθόλου!... Δός μου ένα τσιγάρο σου λέω!... Θέλω να ιδώ στ' τα σικά αποτσιγάρο με αλίκη άκρη!...

Όρμησε άπάνω του, πήρε γοργά το πακέτο από την τσέπη του, έβγαλε τσιγάρο:

— Μα, κάνε παιδί μου, όπως πρέπει τον καθαλιέρο!... Δός μου ν' ανάψω!...

Της έδωσε φωτιά. Ξανακάθισε, έβαλε το ένα πόδι πάνω στ' άλλο, χωρίς να προσέχει στ' αποκαλυπτικές πούκαρες ή ανοιχτή ρούπα της, έγειρε, με το κεφάλι ψηλά, στην πολυθρόνα και φυσούσε τον καπνό στον άερα, με μιάτη μισόκλειστα με φουσκωμένα μάγουλα κι' άτσα μαωύνη παιδιού. Ο νέος την παρακολούθησε θαυμάσιμος από μιὰ χύρι, που πρωταντίκριψε. Χίλιες φορές είχε ιδή, στη διάρκεια, στο κολύμπι αυτό το μπράτσο, που πρόβαλλε τώρα, πάνω απ' τον άγκώνα της, από το άνασχημένο μανίκι της ρούπας της. Μιά ποτέ δεν τόν εί

χε συγκινήσει σαν αϊτή τη στιγμή:

— Ετοιμάσαι, τώρα ν' ακούσης, Άντ' νη — τού είπε με φωνή τσακισμένη — κι' ένα νερό που ίσως δε σ' ενδιαφέρει καθόλου... Σ' αγαπά!...

— Άσε τις φάρσες, σε παρακαλώ — έκαμε γελώντας — τα αισθήματά σου για μένα τά είπες χτες μπροστά σ' ο λους!...

— Σ' αγαπά από πολλόν καιρό — ξαναείπε, με φωνή σταθερότερη τώρα, μ' όλο που τα μάτια της είχανε δουρκώσει — από την ημέρα που πρωτοήρθε στο σπίτι!...

— Και γιατί, λοιπόν, δεν τ' είπες ποτέ; Γιατί δεν τ' είπες χτες άκόμα;...

— Γιατί σε ήθελα διαφορετικό!

— Και τώρα:

— Σε θέλω έτσι... όπως είσαι! — έκαμε με σδησμένη φωνή, τυλίγοντάς τον με φλογερή ματιά.

— Δεν καταλαβαίνω — είπε με μορφή πανιασμένη — τί σ' έκανε ν' αλλάξεις έτσι, μέσα σε μιὰ νύχτα!...

— Δεν ξαίρω... Άλλά μέσα σε μιὰ νύχτα δε γίνεται ρόδο το μπαμπούκι στο φάχτη: Έτσι, άνοιξε ή καρδιά μου... κι' έννοιωσα τη μεγάλη χαρά να συχωράς... τη μεγάλη γλύκα να δίνης χωρίς να προσμένεις!...

Η φωνή της παθητικές δοξαριές διο λονταέλλου, που τόσο θυμίζαν τη Λούση μεθούσε τώρα τόν Άντώνη:

— Περηφάνειω — συνέχισε ή Μαργαρίτα — και φόβος για την τύχη της άγάπης μου δε μ' άφηναν να σοη τη φανερώσω... Η εύκολία σου με τις γυναίκες μ' έκανε σκεπτική!...

— Και τώρα; Ρώτησε ο νέος, με τρεμούλα.

— Τώρα, δεν ξαίρω... Σ' αγαπά κι' ως μη μ' αγαπάς... Σ' αγαπά κι' ως προτιμώσες άλλη... Σ' αγαπά κι' ως με πλήγωσες... σ' αγαπά κι' ως είναι να δυστυχίσω!... Μά τί άγάπη θάταν αϊτή, αν δε σε δεχότανε με το ελάττωμά σου!...

Η φωνή της τσάκισε, τα μάτια της βούρκωσαν:

— Δε θέλω ν' αποκριθής... Δε θέλω να βιασθής... Δε θέλω να πής ψέματα!... Κι' αν έγινε άπάνω σαντεβού μαζί της... πήγαινε!... Αγκάλιασε την... φίλησέ την... μείνε μαζί της... Έχε την!... Μο

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ...

Χαίρε μεγάλη 'Αμερική! Όπου κατέστη νευρική! Για όλο τον κόσμο να φροντίξης! Τον κόσμο όλον να ταΐξης. (Όμως, άναμεταξύ μας, Κι άνευ παρεξήγησι μας, Τη λαδάκι μας το παρνεϊς, Καί δολλάρια δε μας στέλνεις! — Αχ, πώς μας τά καταφέρνεις...)

Χαίρε και σύ! — Τά περασμένα μεγαλεία!

Δεν άπαρνιέμαι τη παλιά μας τη φίλια.

Θύμα μοιραίου πεπρωμένου! Μά τί να κάνη τώρα.

Σ' αυτήν, μέσα, τη πόρτα. Ο κύρος του παγωμένου; Τα περσμένα είν' σεβαστά!

Κι άγαπητά! Μά τώρα εδώ χρειάζονται λεφτά.

Λεφτά πολλά! Κι έτσι είνε καλά!...

— Η δόλια αλήθεια αυτή 'ναι! — ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ!

Χαίρε και σύ συνέδριον. Τόν νομαρχών 'Ελλάδος!

Στην πόλη της Παλλάδος! — Είν' ή καλή Διοίκησις Πολύ μεγάλη έλπίδα!

Μά τώρα θέλει αυτόματο! Θέλει χειροβουίδα.

Γιατί οι καιροί άλλαξαν! Πολύ, καλοί μου άνθρωποι!

Και μόνον με συνέδρια Δεν διοικούνται οι τόποι!...

Για να λέμε τα όπως είνε! — ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ!

Χαίρε και πάλι 'Αγγλία... Όμως μυαλό δε δάσεις!

Κι άκόμη εφοδιάσεις Μ' όπλα την 'Ιταλία!

Στης φτώχειας σου τα χάλια! Και δεν τά τρώς στραγάλια.

Όπου κι εύστομα! Είνε — ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ!

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

νύχα να ξαίρης πώς τρέμει το φυλλοκάρδι μου... για ό,τι μπορεί να πάθης από τέτοια γυναίκα!... Δεν ξαίρω γιατί όλη την ώρα έχω μπροστά μου αυτό το κόκκινα σκοπιάκι που τού φάνταξαν τα κόκκινα λουλουδάκια στο γκρεμό... κι' άπλωσε να τά κόψη κι' έπεσε κατωκέφαλα και τσακίστηκε... Ξεψήγησε — τ' έαίρεις — μόλις τ'ό πήγαν στο νοσοκομείο...

Την είχανε πάρει τώρα τα δάκρυα: — Νη που στά είπα όλα!... Δεν το φαντάστηκα ποτέ πως θα γινόταν έτσι!... Μά το φταίειμ' είναι όλο δικό μου!... Φέρθηκα τόσο άνοητα!...

Πέταξε το τσιγάρο, έβαλε το πρόσωπο μέσα στα χέρια της κι' έκλαιγε μ' άναφυλλήτα. Ο Άντώνης έκαμε να την άγκαλιάσει να τη φιλήσει:

— Α, όχι, αγόρι μου! — τού είπε και τινάχτηκε όρθια — το σαχλό κορτίσι που σπύδισε το μάγουλο, να το φιλήσης, πέθανε, πάει!... Σήμερα είμαι γυναίκα κι' εγώ... σαν την κυρία!...

Την άρπαξε δυνατά, την έσφιξε στην άγκαλιά του και πήρε φλογερά τα χείλη της Ένοιωσε τα δαχτυλά της στον ώμο του σε μιὰ σίσπασι, σπασμωδική, τα μάτια της να βασίλεύουν μέσ' το δάκρυ κ' ύστερα τίποτα πιά!... Απ' το κρουστό κορμί της σαν νάχε φύγη κάθε πνοή:

— Σ' αγαπά! — της μουρμούρισε σε λίγο.

Τόν έσπρωξε άπαλά μακριά της. Στα κλαμμένα μάτια της ίριδιζε το γέλιο σαν τον ήλιο στο Ούρανιο Τόφο:

— Ψεύτη! — έκαμε τουφερά — αυτό θα το ιδούμε.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο προσεχές

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο «ύπκινιγμέ»

Ο 'Ιακώβ Λεβύ έστειλε μιὰ μέρα τόν υπάλληλό του να εισπράξει 5000 φράγκα από τόν 'Ισαάκ 'Ααρών, που τού τα χρυστούσε πριν από 5 μήνες. Όταν ο υπάλληλος έπέστρεψε, ο 'Ιακώβ τού είπε:

— Τον είδες λοιπόν τόν κύριο 'Ισαάκ, 'Ααρών;

— Μάλιστα, τόν είδα.

— Σε πλήρωσε;

— Όχι.

— Σου είπε ότι δεν πληρώνει;

— Όχι, δεν τ'ό είπε καθαρά, άλλ' έκανε ένα σαφή υπαινιγμό...

— Διηλόη;

— Με πέταξε έξω με τις κλωτσιές!

Οι χρυσοί γάμοι του Βαρούχ

Το ζεύγος Βαρούχ γιόρταζε τα πενήνταχρονα από την ημέρα τ'ό γάμου του. Για τόν πανηγυρισμό της μεγάλης αυτής επέτειου, ώργάνωσαν μιὰ δεξίωση, όπου έκάλεσαν όλους τους γνωστούς και φίλους. Το βράδυ μετά την άναχώρηση των καλεσμένων, οι δύο σύζυγοι ξανάφεραν στη μνήμη τους τα παλιά ευτυχισμένα χρόνια, τότε που ήσαν νέοι και χαίρονταν τη ζωή στα γεμάτα. Κάποια στιγμή ή κ. Βαρούχ ρώτησε τόν άνδρα της:

— Πες μου, 'Ισιδωρε, με άπάτησες καμιά φορά σ' αυτό το διάστημα;

— Πες μου το, δεν θά θυμώσω...

— Έκείνος δίστασε. Ύστερα είπε, δειλά-δειλά:

— Θα σου τ'ό πω Ραχήλ. Μια φορά μονάχα έπεσα σ' αυτό το σφάλμα. Μονάχα μιὰ φορίτσα...

— Η Ραχήλ έμεινε για λίγο σκεπτική. Ύστερα είπε με φωνή γεμάτη θλίψη:

— Και όμως αυτή ή φορίτσα μάς στερεί άπάνω από μιάν απόλαυση...

Τί να γίνη!...

Η γυμνή γυναίκα.

Ο μικρός Σαμουήλ φθάνει τ'ό πρωί στο σχολείο μιὰ ώρα άργότερα από τήν ώριμμένη. Ο δάσκαλος τού κάνει άυστηρές παρατηρήσεις:

— Γιατί άργησες τόσο πολύ;

— Κύριε, άπαντά ο Σαμουήλ, άργησα γιατί έβρινα μιὰ γυμνή γυναίκα!

— Τί είναι αυτά που λες, βρωμά παιδί;

— Αλήθεια, κύριε. Ο ραββίνος μ' έβαλε να την έψω!

— Θα σου ξεριζώσω τ' αυτιά. Σαμουήλ! Τί άνακατεύεις τόν ραββίνο σ' αυτή τη βρώμικη ιστορία;

— Μά, κύριε, σ'ας λέω την αλήθεια... Κάθε πρωί περνά έξω από τ'ό σπίτι τού Ραββίνου. Σήμερα καθώς περνούσα με φώναξε και με παρεκάλεσε να έψω τόν τοίχο τού σπιτιού του, όπου είχαν ζωγραφίσει μιὰ γυμνή γυναίκα!...

Στην έπερα.

Η Ραχήλ διηγείται στην Ρεβέκκα, ότι την προηγούμενη βραδυά είχε πάει με τόν άνδρα της, στην έπερα. — Και τί είδες; τη ρώτησε ή Ρεβέκκα.

— Είδα τούς... Λεβύ που γύρισαν από τ'ό ταξίδι τους, την κυρία Κοέν που χώρισε απ' τόν δεύτερο άνδρα της, τόν 'Ισιδωρο 'Αρών με τη νέα μαϊτρέσα του και την πεθερά τού 'Ισαάκ Λεβύ μ' ένα νερόβι διαλίστα, που λένε ότι τόν προστατεύει!...

ΕΥΘΥΜΕΣ

ΣΤΗΛΕΣ

Θαυμάζω την 'Ορτάνς

Του ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

Θαυμάζω άνυπόκριτα την κατασώσυνή της 'Ορτάνς Βωκοίρ. Η άθεόφοβη καθήρθωσε να διατηρή «φιλικές» σχέσεις με τέσσερις άνδρες συγχρόνως, πράγμα που έκανε μιὰ φίλη της, άρχικουτσουπόλα, να της πη ότι «φθάνει πιά γιατί είσαι... υπερκεκορεσμένη!».

Στην άρχή, ή 'Ορτάνς δεν είχε παρ' ένα μονίχα φίλο, τόν Άντουάν Ραλλέ, που ήταν κι' ο πρώτος. Α! Τόν άγαπούσε με παραφορά τόν Άντουάν ή 'Ορτάνς. Όπως συμβαίνει, όμως με τούς πρώτους έρωτες τών κοριτσιών, ή Άντουάν έμεινε αυτό που λέμε συνήθως «ο φίλος της καρδιάς». Γιατί ή 'Ορτάνς που ήταν πρακτική γυναίκα έννοιωθε ότι με σκέτα φιλία και με σκέτα χόδια δεν μπορεί να έξασφαλισθ ή εύτυχία. Χρειάζεται και παραδάκι, που δυ στυχώς ή Άντουάν δεν τ'ό διέθετε.

Έτσι, πολύ γρήγορα, ή 'Ορτάνς, θέλοντας να τακτοποιήση τήν ζωή της, κύτταξε, σαν γνωστικό κορίτσι που ήταν, να εκστρατεύσει προς άνεύρεση σύζυγο. Δεν χρειάσθηκε να τρέψη πολύ μακριά. Τό άφεντικό της, στο γραφείο αντιγράφων όπου εργαζόταν, την γλυκοκύτταζε. Ότι πλέον, ήταν άνυπαντρος. Και τ'όταν, αυτό πρό πάντων, έδωσε στην 'Ορτάνς να καταλάβη ότι δεν ήθελε να παίξη μαζί της, άλλ' είχε σοβαρούς σκοπούς: Θά την παντρευόταν.

— Κι' εγώ; ρώτησε ή Άντουάν, δακρυσμένος, όταν ή 'Ορτάνς τού άνήγγειλε τα σχέδιά της.

— Εσύ, τί; Θα είσαι όπως ήσουν ή μόνη και μεγάλη άγάπη της ζωής μου! Νομίζεις πως θά σ' άφήσω; Ποτέ!... Πρέπει να ξαίρεις, Άντουάν, ότι μπορεί να έχω πολλά έλαττώματα άλλ' άτιμη δεν είμαι!.

Και παντρεύθηκε τόν προί σταμένο της, τόν κ. Άλμπέρ Ζορντάν, χωρίς να διακόψη ούτε μιὰ μέρα τις σχέσεις της με τόν Άντουάν.

Πέρασαν έξη μήνες, χωρίς να παρουσιασθ καμιά άφορμή ψυχρότητας ή προστριβής μεταξύ τών δύο συζύγων.

Όμως, ένα βράδυ, ή 'Ορτάνς γνωρίσθηκε τυχαίως στο μετρό με τόν Ζυλ 'Αρμαντώ, τόν τυπματάχο της «Έπαρχιακής Τραπεζής της Γαλλίας», ή κατάστασις άλλαξε ριζικά. Γιατί ή Ζυλ 'Αρμαντώ ήταν άπό τούς τύπους εκείνους τών κατακτητών, που άλλόμονο στη γυναίκα που θά βρεθ ή στο δρόμό τους. Έτσι, τρεις μέρες μετά τη μοιραία συνάντησή στο μετρό, ή 'Ορτάνς πήγαινε με τόν Ζυλ έκδρομούλα σ' ένα γραφικό προάστειο τού Παρισιού, όπου λημόνησε τελείως ότι ήταν παντρεμένη με κάποιον άλλον...

Οι ένοχες αυτές σχέσεις έκρήτησαν άρκετούς μήνες. Ό

σπου, μιὰ μέρα, ή Άλμπέρ Ζορντάν, ή άνδρας της 'Ορτάνς, άνεκάλυψε την άπιστία. Κλάμματα καυγάδες. Ξύλο άπειλές, δικηγόροι!...

— Και γιατί στενοχωριέσαι; είπε ή Ζυλ 'Αρμαντώ, ή τη μητέρα της, στην 'Ορτάνς. Μάλιστα, χαρίστετε, θά σε παντρευτώ εγώ!

Ναι, άλλ' ή Άλμπέρ Ζορντάν δεν έδινε τ'ό διαζύγιο. Έξακολουθώντας να λατρεύη τη γυναίκα του παρ' όλη την άπιστία της και με την έλπίδα ότι θά την ξανάφερνε πάλι κοντά του, την εκορύθρευε συνεχώς.

— Έλα αύριο τ'ό άπόγευμα στο σπίτι να μιλήσουμε και θά σου δώσω τ'ό διαζύγιο.

Άλλιά δεν δαρύεσαι!... Όπως πηγαίνει ή 'Ορτάνς, έτσι έφευγε. Η μάλλον, αντί να πετύχη από τόν άνδρα της τήν συγκατάθεσι, για τ'ό διαζύγιο, άναγκαζόταν να τ'ό χαρίσει μιὰ — δυό ώρες εύχάριστος —

«για να ξαναθυμηθούμε τα παλιά» όπως έλεγε ή άνδρας της — κι' έφευγε, χωρίς κανένα άποτέλεσμα. Και ή καιρός περνούσε, με τ'ό να τόν μοιράζεται ή 'Ορτάνς με τόν τυπματάχο, με τόν άνδρα της και με τόν παιδικό της φίλο, τόν άπαραίτητο Άντουάν.

Καμένη 'Ορτάνς!... Τί άσχημα που έμπλεξε!... Άλλά νά που ή μοίρα της έπερούλασε και άλλη δοκιμασία της έδωσε φύσεως. Ένα πρωί, ή Ζυλ 'Αρμαντώ της είπε:

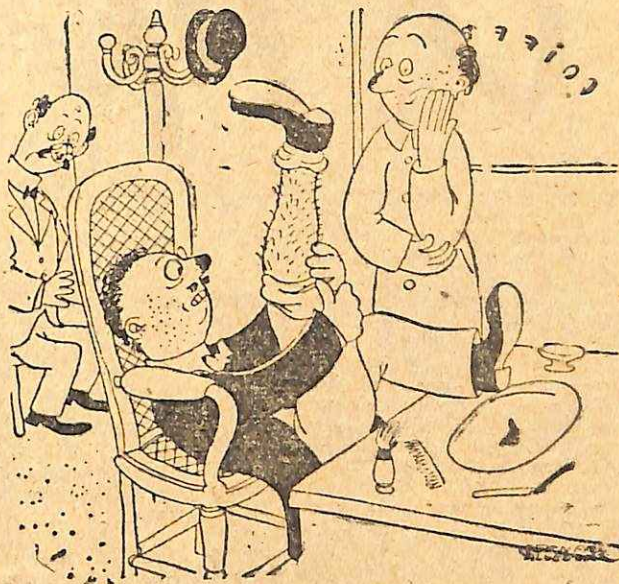
— Πολύ φοβούμαι, 'Ορτάνς, ότι θά με άπολήσουν από τήν Τραπεζά. Τσακώθηκα χθες με τόν διευθυντή και καταλαβαίνεις!...

Η 'Ορτάνς δεν είπε τίποτα. Τό ίδιο βράδυ, όμως, έπισκέφθηκε τόν διευθυντή της Τραπεζής στο σπίτι της... Τού έζωμολογήθηκε ότι άγαπούσε τόν Άρμαντώ, και ότι έπρόκειτο να τόν παντρευτή τόν παρεκάλεσε να φωνή γενναίωφως και τελικά τόν έπεισε. Και ήχι μόνο αυτό, άλλα μιὰ βδομάδα άργότερα ή Άρμαντώ έπαιρνε και αύξηση.

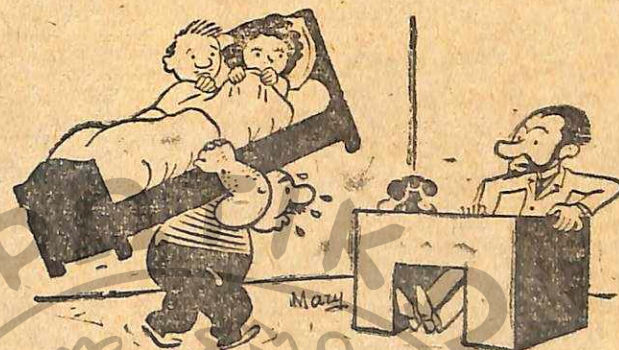
Και τώρα, τί γίνεται θά ρωτήσετε; Η αυτή κατάσταση, άγαπητοί μου, ή Άντουάν εξακολουθεί να είναι ή πρώτη και μεγάλη άγάπη της 'Ορτάνς, ή Άλμπέρ Ζορντάν εξακολουθεί να είναι άνδρας της και να τη δέχεται τακτικά στο σπίτι του. Χωρίς να της δίνη τ'ό διαζύγιο, ή Ζυλ 'Αρμαντώ εξακολουθεί να είναι ή ύπαυήφις αντικαταστάτης τού Ζορντάν και να συζητά μαζί της σε μιὰ κομψή γκαρσονιέρα και ή διευθυντής της Τραπεζής εξακολουθεί κι' αυτός να μη χροταίνει τα θέλητρα της δυστυχισμένης αυτής γυναίκας, που εξακολουθεί να... θυσιάζεται και να τόν έπισκέπτεται τακτικά!...

ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

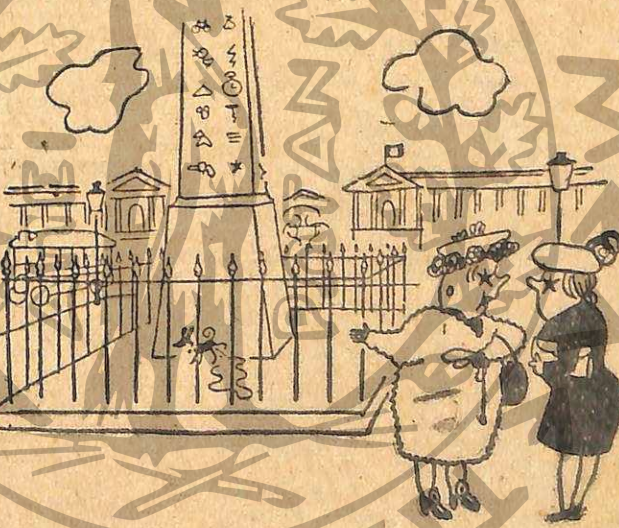
Ξένο χιούμορ

Ο άφελής πελάτης στον κουρέα: — Μιά που σε βρήκα, δεν μου ξυρίζεις κι αυτές τις τρίχες που... παραμεγάλωσαν;

Ο άπατημένος σύζυγος: — Κύριε αστυνόμε, τούς έπιασα επ' αυτοφώω και σας τούς παραδίδω!...

Η σκυλλίτσα μου έχει ιδιαίτερη προτίμηση σ' αυτήν εδώ τήν κολόνα... Μήπως έρετα κανένα άπαρτεμάν ξενοκίαστο εδώ τριγύρω!...

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.— (Ἡ θαύμπλουτη καὶ ὠραιότατη Ναταλία Μανόλσεν, πού πλήττει τρομερά ἀπὸ τὴ ζωὴ ἐγκάθισται σὲ μιὰ ἐρημικὴ βίλλα τῆς Κιουανὴς Ἀκτης, τὴ βίλλα Μισραντόν κοντὰ στὸ Ἑστερέλ. Οἱ φίλοι τῆς εὐνησχοῦν γιὰ τὴν ἐκκεντροκροτητὰ τῆς, γιὰτὶ ἔνας ἀριστοκράτης πειρατῆς Πρίγκηψ τῆς Ἱερικῆς, λεηλατεῖ τὴς ἐρημικὲς βίλλας καὶ κάνει ἀληθινὴ θρᾶψη μὲ τοὺς ἐκπληκτικοὺς ἀθλοὺς του. Ἕνα ἀπόγευμα, στὴν ταρατσοῦ τῆς βίλλας Μισραντόν, ἡ Ναταλία ἐξουλογοῦσα ὅτι ὁ μυστηριώδης αὐτὸς πειρατῆς τὴν συγκιλεῖ ἐξαιρετικὰ. Ὁ γιὰτὸς Σαπερόν ποὺ εἶναι μετὰ τῶν καλεσμένων τῆς τῆς λέγει ὅτι ὁ Πρίγκηψ τῆς Ἱερικῆς δὲν πρέπει νὰ ἐξάπτει τὴ φαντασίαν τῆς γιὰτὶ κανένας δὲν τὸν γνωρίζει στὴν πραγματικότητά της. Ἐπομένως ὅτι λέγεται γι' αὐτὸν μπορεῖ κάλλιστα νὰ εἶναι ψέμμα. «Ἄν θέλετε, ἀγαπητὴ μου Ναταλία, προσέხθετε ὁ γιὰτὸς κάτι τὸ μυθικὸ καὶ τὸ ἀπίστευτο, ποὺ νᾶναι ὅμως ἀπόλυτα πραγματικὸ, ἔχω νᾶ σας προσφέρω ἕναν ἥρωα, ποὺ θὰ σᾶς καταπλήξῃ: Τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχασε τὸ παρελθόν του!...». Καὶ τῆς ἐξηγεῖ ὅτι ὑπάρχει κάποιος βαρὼνος Ἑλλέν — Ρόκ, ποὺ ἔχασε τὸ παρελθόν του καὶ ποὺ παρουσιάζεται — ὅπως λένε — σὲ ὅριον χτυπήσει τρεῖς φορές τὰ χέρια του καὶ φωνάζει τὸ ὄνομά του. Συμπαρμένη ἀπὸ τὴν πεσιέρχη αὐτῇ ἀφήγηση τοῦ γιὰτρου, ἡ Ναταλία χτυπάει τρεῖς φορές τὰ χέρια τῆς καὶ καλεῖ τὸν Ἑλλέν — Ρόκ. Ἀμέσως, πρὸς γενικὴν κατάπληξιν ὅλων, ὁ βαρὼνος παρουσιάζεται ὑποροστὰ τῆς καὶ λέγει μὲ μιὰ ἐλαφρὴ ὑπόκληση:

—Μὲ καλέσατε, δεσποινίς!:

ρεσε να ξεφύγει η Ναταλία. Τού έδωσε το χέρι της και είπε χαμογελώντας :
 — "Όπως κι αν έχω το πράγμα, θα-ρών". "Έλλην-Ρόκ, αφού υπακούσατε στην πρόκλησή μου, καλώς-ήλθατε! Μιλούσα-με ακριβώς για σας και η αφήγηση του δόκτορος Σαπερώ μάς είχε κυριολεκτικά συναρπάσει...
 — Τόν γνωρίζω καλά τόν δόκτορα Σαπερώ, είπε ο θαράνος. Είναι φίλος του φί-λου μου Βερλάς κι έχει γράψει μία ύπε-ροχη μελέτη ψυχανάλυσεως.
 "Υστερα υποκλήθηκε προς τις δύο κο-πέλλες :
 — 'Η δεσποίνις 'Ανριέτ ;... Καί η δε-σποίνις Ζαννίν ;... Καλημέρα σας κύριε Ντυτιγιέλ !"
 — Γνωρίζετε λοιπόν όλον τόν κόσμο ;
 ρώτησε με κατάπληξη η Ναταλία.
 — "Όχι. 'Αλλά θυμάμαι ή μάλλον μαν-τεύω...
 — Μάς είχαν πη πώς είσθε μάγος !.. φώναξε ή Ζαννίν Γκωντουέν.
 'Ο θαράνος γέλασε :
 — 'Η αλήθεια είναι, είπε, ότι ξέρω με-ρικά παιχνίδια συναναστροφών, που κά-νουν κάποια εντύπωση...
 'Η Ζαννίν χτύπησε τα χέρια της με χα-ρά : — Μάγος ! Είνε μάγος !... φώναξε.
 'Αφού είνε έτσι, δώστε μου σας παρα-καλώ θαράνε, το κολλιέ μέ τά κοράλλια που έχασα προχθές σ'αυτήν την ταραύτα !
 — Τίποτε τό πιό εύκολο, δεσποίνις !
 — Δώστε το !
 — Νάτό !..
 Κι έξοδαε από τήν τσέπη του τό κολλιέ.
 — "Α !... έκανε ή Ζαννίν κατάπληκτη.
 — Κι' εγώ... Κι' εγώ !... φώναξε ή 'Ανριέτ. Θέλω κι εγώ ένα θαύμα, κύριε Σαράνε !..
 'Ο "Έλλην-Ρόκ έκανε μιάν άστοχασία
 — "Αντιλαμβάνεσθε τήν άπόπειράν καί

μέσα στην ψυχή μου. . .
— Καί βέβαια τὸ ἔχω! δὴλῳσε ὁ "ΕΛ-
λεν-Ρόκ.
— Τότε πῆστε μου, ποῖο πρόσωπο ἄ-
πασχολεῖ τὴ σκέψη μου ; . .
— Μία γυναῖκα πολὺ ὡμορφη..
'Ο Φορβὶλ κύτταξε τὴ Ναταλία :
— Μία γυναῖκα ποὺ τῆς ζητῶ νὰ μὲ
παντρευθῇ : ρώτησε.
— Μία γυναῖκα ποὺ ἔχετε τὴ φωτο-
γραφία τῆς μερὴ στο πορτοφόλι σας!
'Η Ναταλία ἔβασκε πάλι γέλια :
— Καὶ μιά ποὺ ἐγὼ δὲν σὰς εἶδωσα
ποτέ δική μου φωτογραφία. . . εἶπε,
αὐτὸ δειχνεῖ. Φορβὶλ, ὅτι...
— Αὐτὸ δειχνεῖ ὅτι ὁ κύριος κάνει λά-
θος! δὴλῳσε ὁ Φορβὶλ μὲ ζωηρὸ τόνον.
— 'Η φωτογραφία αὐτὴ, συνέχισε ὁ
"Ελλεν-Ρόκ ἀτάραχος, εἶνε τῆς κυρίας,
μίας πολὺ ὡμορφης κυρίας, ποὺ τὴ συνῶ-
δεύετε, χθὲς τὸ βράδυ στὴν "Οπερα τοῦ
Μόντε Κάρλο. . .
'Ο Φορβὶλ ἔγινε κατακόκκινος σὰν δρα-
σμένος ἀστακός. 'Η Ναταλία ποὺ τὸν
γνώριζε καλά, γαμολευόσε.
— Βαρώνε "Ελλεν-Ρόκ, εἶπε σὲ λίγο
διακόπτοντας τὴ σιωπὴ ὁ Μαξιμ Ντυτι-
γιέλ, εἰσθε ἀληθινὰ θαυμαστος. Καὶ τώ-
ρα διαφωτίστε με, ἀν θέλετε, σχετικά με
ὅτι ἔχει στὸ νοῦ τῆς ἡ Ναταλία Μανόλ-
σεν. . .
— Εἶνε τελείως περιττό, εἶπε ἡ Νά-

THIS

ταλία. 'Ομιολογῶ εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν ὅτι δὲν με ἀνησυχεῖ τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπὸ μιᾶ τρομερῆς περιέργειας...

—Μπορῶ νὰ σὰς τὴν ικανοποιήσω...
— Ὁ 'Ελλεν-Ρόκ. Ὁ ἅπαντήσω σ' ὅλες τίς ἐρωτήσεις σας.

Ἡ Ναταλία σέφθηκε ἡ μάλλον προσπάθησε νὰ σκεφθῇ. Αὐτὴ πού κρατοῦσε πάντοτε ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν μιὰ στάση εὐγενικῆς ἀδιφορίας, σὰν νὰ μὴ τὴν ἐνδιέφερε κανέναν λόγον ἢ καμμιά πράξιν αὐτῶν, ἄκουγε τώρα τὸν 'Ελλεν-Ρόκ μὲ μιὰ ταραχὴ. Πού δὲν ἐπέδιωκε νὰ τὴν κρύψῃ :

— Ὅ σὰς κάνω, εἶπε, μονάχα τρεῖς ἐρωτήσεις. Πρῶτα-πρῶτα, τὴν πιὸ ἀσήμαντη: Γιατί φύγατε ἀπὸ τὴν κλινικὴ τῆς Μασσαλίας;

— Γιατί ἐπληθται!

— Καὶ τὰ δέκα χιλιάρια πού τὰ βοηκάτε ;

— Εἶχα ἄκομα στὸ δαχτυλίδι μου ἕνα χρυσὸ δαχτυλίδι μ' ἕνα μεγάλον καὶ πολὺ ὠμορφον ρουμίντι, γυρισμένον πρὸς τὰ μέσα· φέρονται ὅτι ἐκείνον, πού με χτυπῆσαν, δὲν τὸ πρόσεξαν. Τὸ παρόμοιον τοῦ θαλάμου μου στὴν κλινικὴ ἔβλεπε σ' ἐνε βρουάκιον. Πέριενα νὰ δῶ κανένα διαβάτη πού νὰ μὲ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην. Εἶδα κάποιον μὲ πρόσωπον γεμάτον ἀγαθότητα. Τοῦ ἐμπιστεύθηκα τὸ δαχτυλίδι. Τὸ πούλησε σ' ἕναν ἀδυνατοπώλῃ καὶ μοῦ ἔρε τὰ λεφτά. Ἀπ' αὐτά, ἄφωνα, τὰ ἔνα

τέταρτο στην κλινική, για την περιθαλψή, που μου έγινε, και με τα υπόλοιπα αρχίσα να εργάζομαι. Νά τί είδους είχε τα θαύματά μου...

— Δεύτερη έρώτηση : Το παρελθόν
σας ;

— Τὸ ἀγνοῶ. Ἀγνοῶ μάλιστα καὶ κά-
θε τι τὸ σχετικό μὲ τὰ πρόσωπα πού μέ-
χρῃψαν! Δὲν ξέρω τίποτε γιὰ τοὺς κιν-
δύνους πού διέτρεξα. Ἡ ζωὴ μου ἀρχίζει
ἀπὸ τὴ στιγμή πού ξύπνησα στὴν κλινι-
κή. Μία ζωὴ ἐντελῶς καινούργια, σὰν τὴ
ζωὴ ἐνὸς παιδιοῦ πού πρωτοανοίγει τὰ
μάτια του... Πρὶν ἀπ' αὐτά, τίποτε...
Μονάχα πηχτὸ σκοτάδι, ἀδιάρπαστο...

— Καὶ οἶμας τὸ μυαλό σας λειτουργεῖ
περίφημα, παρατήρησε ἡ Ναταλία. Τὸ
τραῦμα πού δεχθήκατε στὸ κρανίο, δὲν
καταστρεφθεῖ τὴ διανοητικὴν σας ἰκανότη-
τες...

—Καθόλου, ἐκτός ἀπὸ τῆς μνήμης. Ὁ Τὸ ἀπέκτησα σὲ μὲρῶσιν κατὰ τὴν πρωτηγενή μου ζωῇ, ὅτι ἔμαθα ἀπὸ τὴν πείρῃ τῆς πρώτης μου ζωῆς, ἐξακολουθῶ νὰ τὴν κατέχω, ἐκτός ἀπὸ τῆς ἀφορὰ τὴν προσωπικότητά μου... Σκέπτομαι ὅπως καθὼς λογικὸς ἀνθρώπος, ἔχω τὴν μὲρῶσιν ἐνὸς ἀνθρώπου πού σπούδασε, Παρατηρῶ, Φαντάζομαι, Καταλαβαίνω, Θυμαζώ, Διαδίδω τὰ βιβλία πολὺ ἀσφαλὺς ἔχω διαδιδάσκω καὶ ἄλλοτε καὶ ἀπὸ τὸ διάβασμα τῶν ἀποστόλων ἔχω ἐπωφεληθῇ. Ἄδυνατὸν ὅμως νὰ ἀνασυγκροτήσω τὴν πολὺν μου προσωπικότητα. Ἡ μνήμην τῶν ματιῶν μου μελίστα θαυρῶ πῶς χάθηκε γιὰ πάντα... Βέβαια, τὰ σχήματα μοι φαίνονται φυσικά καὶ ἡ θεὰ τῶν πραγμάτων δὲν με ἐξαφάνισε... Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ πῶ γιὰ ἕνα πράγμα εἰ τι το εἶδον καὶ ἄλλη φορὰ... Ποιὸς εἶμαι.

— Κάποιος Γάλλος ασφαλώς, αν κρί-
νη κανείς από την προφορά σας.
— Τις πρώτες μέρες έτσι πίστευα κι'
εγώ. Μιά μέρα όμως, που άκουσα κάποιον
"Άγγλον να μιλάει, έπιασα κουβέντα μα-
ζί του και με πέρασε για βέρον Έγγλέζο.
Τό ίδιο συνέβη κι όταν μίλησα μ' ένα
Γερμανό και μ' έναν Ιταλό... Ό πρω-
τός με πέρασε για συμπατριώτη του κι ο
δευτέρος για "Ιταλιάνο! Ποιός είμαι στην
πραγματικότητα :

— Αϊνιγμα πού δὲν δρῆκε ἀκόμα τὴ λύση του. εἶπε ὁ δόκτωρ Σαπερῶ, πού κύτταζε τὸ ρολοῖ του καὶ σπῳόθηκε γιὰ νὰ φύγῃ.

— Καὶ ποῖα εἶνε ἡ γνώμη σας για-
τρέ; ρώτησε ὁ βαρῶνος. Πῶς θὰ βγῶ
ἀπ' αὐτὰ τὰ σκοτάδια ποὺ με περιβάλλ-
ουν;

— Μὲ τὴν ἴαση, ἀπήντησε ὁ δόκτωρ Σοπερώ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι μιὰ μέρα θὰ θεραπευθῇτε...

— Δηλαδή, αἱ ἀναμνήσεις θὰ ξαναφυ-
τρώσουν ὅπως τὰ χορτάρια; εἶπε γελῶν-
τας ὁ Ἑλλεν-Ρόκ. Καὶ μὲ ποιὸν τρόπο
θὰ γιαιοτρεφῶ;

— Εἶνε δύσκολο νὰ τὸ προσδιορίσω...
 Ὑποθέτω ὅμως ὅτι μ' ἔναν ἀπότομο σφο-
 δρὸ ψυχικὸ κλονισμὸς... ἴσως σ' ἔνα μῆ-
 να... ἴσως σ' ἔνα χρόνιο...

κάποια στιγμή πού τὸ παρελθόν σας θὰ
ξεπηδήση μέσ' ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ θὰ
σὰς ἀναστατώσῃ... Ἄν ἦταν δυνατόν νὰ
ἐξανδρεθῆτε σὶόν τόπο ὅπου ἀπὸ τὸν

Στὸ μεταξὺ ὁ Φορβίλ εἶχε φέρεи τὸ αὐτὸ κίνητρό του. Ἡ Ἀνοιχτὴ καὶ ἡ Ζωὴ

τοκιντο του. Η Αγγελικη και η Ζαβιν τον

150

120

17

Τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὸν παραλιακὸ δρόμο τῆς παλιᾶς συνοικίας τῆς Νίκαιας

πορεκάλεσαν να τις πάν ως το Σαιν-Ρα-
φάελ, για να δουν τους γονείς τους, με
τη δήλωση ότι την άλλη μέρα θα ξαναγύ-
ριζαν στη βίλλα Μιραϊντόρ. Ή Ναταλίσ
όμως επέμεινε :

— Βαρώνε "Αλλεν-Ρόκ, είπες, μού χρω
στάτε και μιὰ τρίτη απάντηση...

— Περιμένω ν' άκούσω τήν έρώτηση,
δεσποινίς.

— Γιατί ήρθατε εδώ : Φυσικά ή επί-
σκεψή σας μ'ας εύχαρίστησε πολύ, άγνο-
ούμε όμως τόν σκοπό της...

— Ἐχετε δίκην δεσποινίς. Δὲν ἦρθα γιὰ νὰ περιαιτολογήσω, ὅπως ἔκανα μέχρι τώρα. οὔτε γιὰ νὰ δώσω στὴν δεσπο-

人

νίδα Ζωνίν ένα κολλέ από κοράλλια. πού
τὸ ὄρηκεν τυχαία σκαλωμένο σ' ἕνα θά-
μνο καθὼς σκαρφαλώνω στὸν βράχο τῆς
ταράτσας, οὔτε γιὰ νὰ σώσω τὴν δεσποί-
νίδα Ἀνριέτ ἀπὸ τὸ τσίμπημα μιᾶς ἀνύ-
παρκους μέλισσας, οὔτε γιὰ νὰ μαντέψω
ὅτι μέσα στὸ πορτοφολί τοῦ κυρίου Φορ-
βίλ ὑπάρχει ἡ φωτογραφία πού τοῦ ἔ-
δωσα μπροστὸ στὰ μάτια μου μέσα στὸ
θέατρο ἡ ὥραία κυρία πού ὑπάρχει μα-
ζί του. Ὅχι! Ἡ ἐπίσκεψίς μου εἶχε ἄλ-
λων σκοπὸ... Ὅα σὰς τὸν ἐξηγήσω ἀμέ-
σως...

Όλοι τον περιτριγύρισαν για ν'άκου-
σουν. Τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ προκαλοῦσε ὁ
αἰνιγματικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος τοὺς ἔκανε
ὅλους νὰ περιμένουν με ἀγωνία τὴν ἐξή-
γηση τῆς ἐπισκέψεώς του.

— Σήμερα το πρωί, άρχισε ο "Ελλην-
Ρόκ. Είχα πάει με τη βενζινακάτο μου
στη Νίκαια. Άφου τελείωσα κάτι δου-
λειές που είχα πάρα και κόλλησε στο πάο

...αίτες που έχω. πήγα και καθύστε στο παρ
κο της Καζίνου, όταν έξαφνα άκουσα δυο
Ισπανούς, καθισμένους πίσω από ένα θά
μνο που μ' έκραβε να μιλούν χαμηλόφω-

— Καὶ μιλάτε ἰσπανικά, εἶπε ὁ Μαξιμ.

«ΕΔ.2 ΑΘΗΝΑΙ» ΣΕΛΙC

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Θ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

Μπροστά σ' αυτό τὸ ἀπίστευτο φαινόμε-
νον, ὅλοι ἔμειναν ἐμβρόντητοι. Ὁ Ἑλ-
λεν-Ρόκ τοὺς εἶδνε τὴν ἐντύπωση ἑνὸς
φαντάσματος μὲ μορφὴ ἀνθρώπου, χωρὶς
σάρκες καὶ ὀστά. Ἡ Ναταλία τὸν ρώ-
τησε :

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε ; Κανένas δὲν
μπορεῖ ν' ἀνεβῇ ἀπ' αὐτὸν τὸν βράχο!..

— Ἀπὸ τῆς Νίκαια!

— Καὶ πῶς φθάσατε ἔως ἐδῶ ; Κο-
λυμπώντας ;

— Ὅχι. βαδίζοντας ἐπάνω στὰ κύ-
ματα!..

— Καὶ εἴσθε πραγματικά ὁ βαρῶνας
Ἑλλεν-Ρόκ ;

— Εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ τὸν ὀνομάζουν
ἔτσι.

Ἦταν ἕνας ἄνδρος ἔως 35 χρονῶν, πολ-
λὸ ψηλὸς, μὲ ἀθλητικὸ σῶμα, μ' ὅλο ποῦ
φαινόταν λίγνός. Φοροῦσε μπλε σταυρω-
τὸ σακκάκι. μὲ χρυσὰ κουμπιὰ καὶ πηλι-
κό ναυτικὸ μὲ χρυσὰ σειρήνια. Τὸ ἄρρε-
νὸν ποὺ πρόσσωπο ἐξασκοῦσε μὴ μυστη-
ριώδῃ γοητεία, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρ-

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 14

κιντό του. 'Η 'Ανριέτ και ἡ Ζανὶν τὸν

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

της ANN ΣΙΓΚΛΕΤΟΝ

Η Μώντ κύταζε άφηρημένη τα τοπεία που διαδέχονταν το ένα το άλλο, σαν σε κινηματογράφο κη ταινία, καθώς το τραίνο διέσχισε την έρημο. Τα άδεια προβάτια που βοσκούνταν στα ολόκληστα χωράφια με τις παρσούρες και τις μοργαρίτες. Ξαναθεριεύσαν τον πόνο της καρδιάς της. Κάποια στιγμή, έβγαλε από την τσάντα της ένα διακυλογραφημένο γράμμα και το ξαναδιάβασε :

«Αγαπητή Μώντ. Μην έχοντας καθόλου ειδήσεις σου, σχετικά με τη «βίλλα-ρόζ», κατόληγω στο συμπέρασμα ότι θα μ' άφησες να τη νοικιάσω σ' έναν καλό μισθωτή. Νομίζω πως βρήκα τον κατάλληλο άνθρωπο και θα τον στείλω αύριο για να την δει. Αφού το σπίτι έμεινε ακατοίκητο ένα ολόκληρο χρόνο, όσο πιο γρήγορα κατοικήθη, τόσο καλύτερα θα είναι. Αν εξακολουθήσει να μένει ακατοίκητη η βίλλισσα σου κινδυνεύει να καταστραφεί. Αν θέλεις να δεις τον υποψήφιο ενοικιαστή σου, θα κανονίσω μία συνάντηση, αλλά νομίζω πως θα ήταν προτιμώτερο αν μ' άφηνες να τελειώσω μόνος μου τη δουλειά. Ένας χρόνος είναι μεγάλο διάστημα και είναι καιρός να θέσης τέρμα στο θλιβερό αυτό επεισόδιο της ζωής σου. Ο ελίκρινός φίλος σου, Β. Τάνκροφτ.»

Τα χέρια της Μώντ έτρεμαν. Ένας ενοικιαστής για τη «βίλλα-ρόζ»! Αυτό δεν μπορούσε να το χωρέσει το μυαλό της... Μονάχο ένας άνδρας. Ένας μονάχο είχε το δικαίωμα να διαβη το κατώφλι αυτού του σπιτιού. Κάθε άλλος θα ήταν ιερόσυλος...

«... Ένας χρόνος είναι μεγάλο διάστημα...». Κανένας άλλος εκτός απ' αυτήν δεν μπορούσε να μετρήσει καλύτερα τη βραδυτητα των μηνών που έκυλησαν. Άλλα πως τολμούσε ο κ. Τάνκροφτ να λέγει ότι ήταν καιρός να τεθή τέρμα στο θλιβερό αυτό επεισόδιο; Όστε η κατάρρευση ενός ονείρου ήταν «θλιβερό επεισόδιο»; Όστε ο δραματικός θάνατος του Ρομπέν, μέσα στις φλόγες του καιεστραμένου αεροπλάνου του, ήταν «θλιβερό επεισόδιο»;... Η Μώντ ξανάβαλε το γράμμα στο μεσίτη στην τσάντα της με τα μάτια γεμάτα δάκρυα. Φυσικά ο κ. Τάνκροφτ ένεργούσε προς το συμφέρον της Μώντ. Άλλ' ήταν φοβερό πράγμα να παραδοθεί στα χέρια ενός αδιάφορου ξένου, ότι άπτεμεινε από το κοινό όνειρο της Μώντ και του Ρομπέν...

Το κοινό αυτό όνειρο άρχισε πεζότατα πριν ένα χρόνο, μέσα στο μεσιτικό γραφείο του κ. Τάνκροφτ, όπου εργαζόταν η Μώντ ως ιδιαίτερα γραμματέας. Το γραφείο του κ. Τάνκροφτ ήταν το σοβαρώτερο σ' όλη την περιφέρεια του Ουάϊτφορντ. Μία μέρα του ανέθεσαν την πούληση της «βίλλα-ρόζ». Η Μώντ την επισκέφθηκε για να δει σε τι κατάσταση ήταν και από την πρώτη στιγμή ένθουσιάστηκε. Ήταν μία μικροσκοπική, κουκλίστικη βίλλα, με τοίχους ροδίνους και με μία ξύλινη πόρτα χρώματος μπλε-φονσέ. Η θέα που απλωνόταν κάτω από τη βεράντα της ήταν μαγευτική.

— Ζηλεύω προκαταβολικά εκείνον που θ' αγοράσει αυτή τη βίλλα, είπε η Μώντ όταν επέστρεψε στο γραφείο. Είπε μία αληθινή φωλίτσα, όπου δεν μπορεί κανείς να είναι παρά ευτυχισμένος...

Και άρχισε να βλέπει με τα μάτια της φαντασίας της τους πιθανούς αγοραστές της «βίλλα-ρόζ», τρέμοντας από λαχτάρα μήπως πέσει σε άσχημα χέρια. Αυτό κράτησε μέχρι την ημέρα που μπήκε στο γραφείο της ο Ρομπέν.

Πρώτη φορά τον έβλεπε η Μώντ. Ούτε το όνομά του ήξερε. Είπε δε υποστά της ένα νέο με στολή της αεροπορίας, με γκριζογάλανα μάτια και με γελαστό πρόσωπο. Ο νέος στάθηκε μπροστά της μ' ένα γλυκό χαμόγελο κι έβγαλε από την τσέπη του ένα απόκομμα εφημερίδας, όπου ήταν τυπωμένη μία άγγελια.

— Μ' ενδιαφέρει πολύ αυτή η βίλλισσα, είπε. — Επρόκειτο για τη «βίλλα-ρόζ». Η Μώντ έσφιξε με τα μάτια στον νεαρόν αεροπόρο και είπε : — Δεν αρκεί να σας ενδιαφέρει, κύριε. Πρέπει και να τη νοιώσετε!... Σίγουρα ο νέος θα την πήρε για τρελή.

— Πηγαίνω να φέρω τα κλειδιά, είπε η νέα και σπύχθηκε διστακτικά. — Όταν του τα παρέδωσε, ο νέος τη ρώτησε :

— Είπατε ότι δεν αρκεί να μ' ενδιαφέρει, μίς... — Γκράχαμ, ψιθύρισε η Μώντ. — Εύχαριστώ, μίς Γκράχαμ. Τί εννοούσατε; — Η Μώντ απάντησε ήσυχα : — Πιστεύω ότι τα σπίτια είναι όπως οι άνθρωποι. Συνδέονται με τον άνθρωπο που η δεν συνδέονται. Η «βίλλα-ρόζ» εί-
νε τρυφερή και ντελικάτη. Ένα αδιάφορο πρόσωπο θα την επλήγωνε... — Τώρα θα γελάσω, είπε μέσα της. — Άλλ' ο νέος δεν γέλασε. Αντίθετα, χαμήλωσε το κεφάλι του και είπε : — Χυι... Όπως οι άνθρωποι... Δεν το είχα σκεφθεί αυτό... Πολύ ενδιαφέρον... Ύστερα έφυγε αφήνοντας τη Μώντ με τα μάτια κορφομέντα στην υπογραφή του Ρομπέν Λασέ...

Την άλλη μέρα ο Ρομπέν ξαναήρθε. — Θα την αγοράσω! είπε. — Άλλ' έλα με μία συμφωνία... — Η Μώντ χαμογέλασε ελαφρά και ύστερα είπε με επαγγελματικό ύφος : — Είμαι βεβαία ότι θα συμφωνήσετε με τον κύριο Τάνκροφτ...

— Τον κύριο Τάνκροφτ; Έκανε ο νέος. — Α... όχι! Με σας θέλω να μιλήσω... Μην με παρεξηγήτε... προσέθεσε καθώς η νέα έσούφωνε τα φουδία της.

Και συνέχισε : — Σκο... σκοπεύω μόλις πάρω την προσέχη άδεια, να... να παντρευτώ. Και θέλω να είναι έτοιμη η «βίλλα-ρόζ»... Ξέρετε... καρέκλες, κουρτίνες... Μου μένουν ακόμα δυο μέρες από την άδειά μου, άλλ' αν θέλετε να με βοηθήσετε στην επίπλωση και στ' αερίωση...

— Πολύ καλά, απάντησε η Μώντ. — Εφόσον θ' αγοράσει τη βίλλα δέχομαι πολύ εύχαρίστως να σας βοηθήσω. — Άλλ' η μνηστή σας δεν θα προτιμούσε να έτοιμάσει μό-

νη της τη μέλλουσα κατοικία της; Θέλω να πω ότι η παρακαλώ σας είναι λίγο παραση... Δεν ορίσκατε; — Ω, όχι! Διέκοψε ο αεροπόρος. Δεν είμαι άκομη αρραβωνιασμένος. Είχα την πρόθεση να πάρω μία φρόνιμη και ήσυχη γυναίκα για να με φροντίσει, αλλ' αποχέω εγκατέλειψα αυτή τη σκέψη... Γνώρισα μίαν άλλη που με ανεστατώσε κυριολεκτικά... Δεν την ξέρω παρά ελαχίστα κι εκείνη δεν έχει ιδέα από τον έρωτά μου... Ελπίζω όμως ότι θα μπορέσω να την πείσω όταν την φέρω μπροστά σ' ένα είδος «τετελεσμένου γεγονότος»... — Καταλαβαίνω... είπε η Μώντ με σβησμένη φωνή.

Και συλλογίστηκε : «Τι εκπληκτικός άνδρας!... Η άγνωστη αυτή πρέπει να έχει κάτι το εξαιρετικό επάνω της για να τον κατακτήσει τόσο γρήγορα...» Αισθάνθηκε το αίμα να κυκλοφορεί πιο γοργά στις φλέβες της. Ήταν τρέλλα, αλλά... — Σύμφωνα, είπε σε λίγο, Άλλ' πώς ξέρετε ότι η μέλλουσα μνηστή σας θα είναι η ίδια γυναίκα με μένα; Μπορεί να διαλέξω πράγματα που να μη της αρέσουν...

— Δεν μπορείτε να πέσετε έξω στην έκλογή σας, την έβεβαίωσε ο αεροπόρος. Τα πρόσωπα που μοιάζουν μεταξύ τους, αγνοούν τα ίδια πράγματα, το έχω προσέξει. Γι' αυτό σας ζήτησα να με βοηθήσετε. Είσθε ίδια με κείνην... — Και τυλιγόντας την μέσα σ' ένα διαπεραστικό βλέμμα, ο Ρομπέν προσέθεσε : — Έχετε και οι δυο γαλάζια μάτια, μαύρα υαλλία, μικρό στοματάκι. Το ανάστημά σας είναι το ίδιο... Χυι... Καταλαβαίνετε τί θέλω να πω...

— Ναι... ψιθύρισε η Μώντ, ζαλισμένη, μη ξέροντας αν καταλάβαινε ή όχι.

Οι δυο τελευταίες μέρες της άδειας του Ρομπέν έκυλησαν πολύ γρήγορα. Οι δυο νέοι είχαν πέσει «με τα μούτρα» στη δουλειά, βάφοντας πορτοράβυρα, τακτοποιώντας, διορθώνοντας. Την ώρα που καθόνταν για φαγητό ή για τσάι συζητούσαν για την επίπλωση και τη διακόσμηση : «Καλύμματα και κουρτίνες μωρόν, υπήρχε και ζαντ... Μερικά αναπαικτικά φωτέι... Βάζα και πιάτα του τοίχου σε τόνο μπλε και κρέμ.»

Για όλα αυτά θα φρόντιζε μόνη της η Μώντ, όταν εκείνος θα έφτανε για να επιστρέψει στην υπηρεσία του. Το δεύτερο βράδυ ο Ρομπέν είπε μετά τη δουλειά : — Είπε το τελευταίο μου βράδυ. Θέλω μουσική, φώτ' και χορό!... — Γιατί όχι; Είπε μέσα της η Μώντ. Αυτή μονάχο, άλλως τι βραδυά θα μου μείνει απ' αυτόν!...

— Όταν άργότερα η Μώντ αναπολούσε αυτή τη βραδυά, δεν θυμόταν πολλές λεπτομέρειες. Θυμότανε μόνο ότι είχε ξεχάσει τα πάντα στην αγκαλιά του Ρομπέν που χόρευε υπέροχα...

Μισήν στο ταξί που τους πήγαίνε κατόπιν στα σπίτια τους, κανένας δεν μιλούσε. Όταν έφθασαν στην πόρτα της Μώντ, εκείνος την τράβηξε στο στήθος του και τη φίλησε : — Εύχαριστώ, της είπε με σοβαρό ύφος. Εύχαριστώ για όλα... Την άλλη μέρα ο Ρομπέν έφυγε για τη Μονάδα του και η Μώντ ξανάπεσε στη ρουτίνα του γραφείου. Αδύο πρώτα ετακτοποίησε τη «βίλλα-ρόζ» ώστε να είναι έτοιμη καθ' όλα.

Πέρασαν δυο ολόκληροι μήνες, που φάνηκαν ατελείωτοι στην κοπέλλα. Κι έξαφνα, ξαφνικά, άπογεμα ή πόρτα του γραφείου άνοιξε και παρουσιάστηκε ο Ρομπέν. Η καρδιά της χτύπησε δυνατά. Α-

μέσως όμως ανέκτησε την ψυχραιμία της. Δεν είχε κάνει ότι έπρεπε να κάνει;... Πώς τολμούσε να έλθει πάλι στο γραφείο της, τη στιγμή που ούτ' προσπαθούσε να τα ξεχάσει όλα;...

Τού είπε μ' ψυχρό τόνο που εξέπληξε κι αυτή την ίδια :

— «Αν έχετε ανάγκη από βοήθεια, πάρε έναν ντεκατοτέρ η μ' α γκουβερνάντα. Εγώ έχω πολλή δουλειά!...»

— Ο Ρομπέν την κύτταξε ξαφνιασμένος : — Θα προτιμούσα... ψιθύρισε. Θέλω να πω ότι η μνηστή μου...

— Άμέσως όμως είπα γελώντας : — Θέλω να σας ζητήσω να μέ... παντρευτήτε!

Η Μώντ δεν μπόρεσε ποτέ να θυμηθεί άργότερα τι ακριβώς της συνέβη εκείνη τη στιγμή. Ξαφνικά βρέθηκε στην αγκαλιά του, κλαίγοντας και γελώντας μαζί, ενώ εκείνος της έλεγε με τόνο ελαφράς έκπληξης :

— Άλλ'α νόμιζα ότι το ήξερες, Μώντ... Δεν μπορούσα βεβαία να σε ζητήσω σε γάμο από τη πρώτη στιγμή που σε είδα, μ' όλο που ήμουν έτοιμος να το κάνω κι αυτό. Γι' αυτό σου έπρότεινα να επιπλώσουμε μαζί τη βίλλα...

Τρελλή από ευτυχία η Μώντ δένθηκε να παντρευτεί ύστερα από δυο μέρες.

— Στις δέκα το πρωί, αγάπη μου, είπα ο Ρομπέν. Και θα περάσουμε το μήνα του μέλιτος στη «βίλλα-ρόζ»!...

Το ίδιο βράδυ ο Ρομπέν την πήρε στο τηλέφωνο. Η φωνή του ήταν ραγισμένη :

Μώντ, αγάπη μου!... Άνακαλούν την άδεια μου! Μόλις επέστρεψα στο ξενοδοχείο, βόηκα ένα τηλεόχημα... Πρέπει να φύγω άμέσως... Ω, αγάπη μου! Θα ξαναγυρίσω όσο μπορέσω πιο γρήγορα... Ήδουρα, αγάπη μου!...

Δεν ξαναγύρισε... Είχε λάβει μέρος σε μία μεγάλη επιδρομή, όπου το αεροπλάνο του κατέπεσε φλεγόμενο. Μετά τον πρώτο κλονισμό, η Μώντ συνήλθε σιγά-σιγά. Ο Ρομπέν της τα είχε όλα αφήσει. Θα μπορούσε αν ήθελε να εγκατασταθεί στη «βίλλα-ρόζ», αλλά καταλάβαινε ότι δεν θα μπορούσε να ζήσει εκεί μέσα μόνη της, χωρίς εκείνον. Τελικά πήγε κι είδε τον κ. Τάνκροφτ.

— Θα φύγω, του είπε. Δεν μπορώ να εργασθώ εδώ μέσα... Υποφέρω πολύ!... Για τη βίλλα θα δώσω αργότερα τι θα γίνει... Πάντως, ως μη διασθούμε...

Κι έπιασε δουλειά σ' ένα πολυμικρό έργοστάσιο, που κατασκεύαζε βόμβες.

— Έχω να ξεπληρώσω ένα χρέος... έλεγε.

Τα χρόνια της εσκήλησαν από τη βαρεία δουλειά. Και η καρδιά της έπιασε. Και τώρα ύστερα από ένα χρόνο, που ο κ. Τάνκροφτ της άνοιγε την παλιά πληγή...

Ηταν τόσο θυτισμένη στις ανάμνησεις του παρελθόντος, ώστε την έπιασε κάτι σαν πανικός, μιλώντας ξαφνικά, μπροστά στην πορτούλα του κήπου της «βίλλα-ρόζ». Με τη καρδιά σφιγμένη, άνοιξε και αόλουθησε το χαλκοστρωμένο μονοπάτι. «Έξαφνα, έπεσε πάνω σ' έναν άνδρα! Ήταν καθισμένος στον κορμό ενός δένδρου, με τα μάτια κλεισμένα. Καθώς το πόδι της Μώντ παραμέρισε ένα χαλίκι, τα μάτια του άνοιξαν άνοιξαν :

— Άλλά!... είπε ήσυχα. Ποιος είναι; — Είμαι η Μώντ Γκράχαμ, η νέα. Είσθε υποθέτω ο κύριος που θέλει να την επισκεφθεί :

— Ναι, ψιθύρισε ο επισκέπτης. Μήπως με βόσκετε ανεπιθύμητο για ενοικιαστή;

— Μάλλον ναι... είπε η Μώντ.

Η επίθεσή της ήταν «κατά μέτωπον». Ο άγνωστος όμως συνέχισε με ήσυχο ύφος : — Ονομάζομαι Άντυ Γκοέγκσον. Σας βεβαιώνω ότι δεν πίνω και δεν προ-

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς!

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τὸ Σκωτσέζικο σάλι

Τῆς ΕΤΙΕΝΝ ΑΝΤΕΡΙΕ

λωστε τόσο ύπεροχα!..

Κι έσπευσε νά γίνη σφεόστερος.
— 'Η πυροβολαρχία μου έφθασε απόψε στή πόλη σας καί αύριο τό πρωί μόλις χαράξη, φεύγουμε πάλι. 'Ο δήμαρχος μ' έστειλε νά περάσω στό σπίτι σας τή βραδυά μου. Σας παρακαλώ νά μέ συγχωρήσετε...

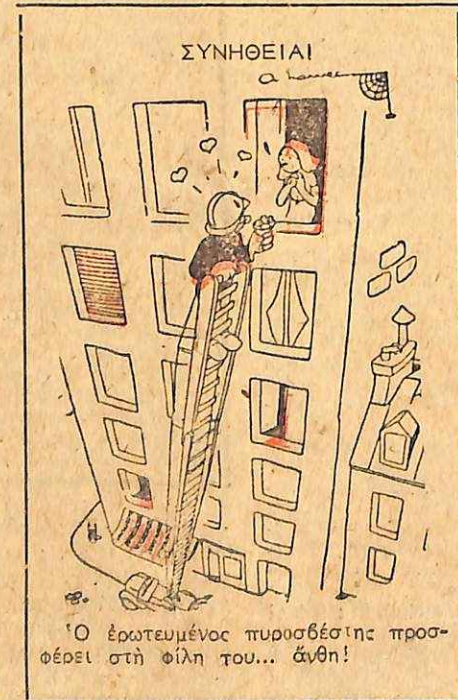
Τό χαμόγελο τῆς κοπέλλας έκανε τόν νεαρό ύπολοχαγό νά αίσθάνεται μιά ζωηρή ταραχή.

— Μά, σας παρακαλώ, κύριε, τοῦ ἀπήντησε, δέν πρέπει νά εἰσθε στενοχωρημένοι... Εἶδα τά κανόνια σας ἀπό τό παρὰυρο. Λυπούμαι μόνο πού δέν εἶνε ἐδῶ ἡ γιαγιά μου νά σας υποδεχθῇ. 'Η Κονστανς θά σας ὁδηγήσῃ στό δωμάτιό σας.

Καί καθώς ἐκεῖνος τήν ἀκουγε καταμαγευμένος ἀπό τή γλυκειά τῆς φωνή καί τό γοητευτικό τῆς πρόσωπο, ἡ κοπέλλα ξαναγύρισε πρὸς τό πιάνο καί ἄρχισε νά παίξῃ τή νυκτιῳδία εἰς ρέ.

Μόλις έφθασε στό δωμάτιό του ὁ Σαρλά έμεινε ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα ἀκίνητος, μὲ τό αὐτὶ τεντωμένο στή μουσικὴ πού έφθανε ἀπὸ τό σάλοσι γεμάτη ἀνεισιωτὴ μελαγχολία.

— Παίξει σάν νεράιδα!.. ψιθύρισε. Κάποια ὥρα ἡ μουσικὴ σταμάτησε. 'Ο νεαρός ύπολοχαγὸς αἰσθανότανε ἰσῶρα μιά χολάρωση τοῦ νευρικοῦ του συστήματος, πού δέν ταίριαζε καθόλου σ' ἓνα πολεμιστὴ πού βάδιζε πρὸς τό Μέτωπο. 'Αφῆσε τό βαλίσάκι του, σὲ μιά γωνία καί διάσθηκε νά φύγῃ ἀθόρυβα, νά δοραπεύσῃ ἀπὸ τὴ γοητεία αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ πού ἦταν τόσο μακριὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο τόσο μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους... Τὸ βράδυ στό συστάτιο τῶν ἀξιωματικῶν δέν έλαβε

ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ
'Ο έρωτευμένος πυροσβέστης προσφέρει στή φίλη του... ἄνη!

κυριο μερος στis συζητήσεις τῶν συν-αδελφῶν του. 'Αμέσως μετὰ τὸν καφέ ἀποσύρθηκε μὲ τὴν πρόφαση ὅτι ἦταν κουρασμένος. Τοῦ ἀνοίξε ἡ γρηὰ Κονστανς γεμάτη χαμόγελο :

— 'Η κυρία μου εἶπε νά ὁδηγήσω τὸν κύριο στό μικρὸ σαλόνι. 'Επιθυμῶ νά χαιρετήσῃ τὸν κύριο...

'Η γιαγιά ἦταν τέτοια ἀκριβῶς ὅπως τὴ φανταζόταν ὁ ύπολοχαγός. Γεμάτη ρυτίδες, μὲ γυαλιὰ καί ἄσπρα μαλλιά, καθισμένη μπροστὰ στό ἀναμμένο τζάκι.

Τὸν έβαλε νά καθῆσθαι πλάι τῆς καί μίλησαν ἐπὶ πολλὴ ὥρα γιὰ χίλια δυὸ πράγματα. Ξαπλωμένη λίγο πιὸ μεγάλο σκωτσέζικο σάλι γύρω ἀπὸ τὰ πόδια τῆς, ἡ νέα κοπέλλα έλαμπε μὲ τὴν ὡμορφιά τῆς. Δέν μιλοῦσε πολὺ ἀλλὰ κάθε λέξη τῆς προκαλοῦσε μιά γλυκειὰ συγκίνηση στὸν Σαρλά. 'Όσο περνοῦσε ἡ ὥρα, ἡ γιαγιά ἔχανε τίς δυνάμεις τῆς. Σὲ λίγο ἀποκοιμήθηκε πάνω στήν πολυθρόνα τῆς. Τὸ ρολόγ' τοῦ τοῖχου εἰδειχνε 3 μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Στὴν ἀρχὴ δέν θέλησε νά πιστέψῃ. Τελικὰ ὁμως ἀναγκάστηκε νά παραδεχθῇ ὅτι δέν ἔκανε λάθος καί σηκώθηκε.

— Εἶνε πολὺ ἀργά! εἶπε. Κοντεύει νά ξημερώσῃ. Θά μέ συγχωρήσετε, δεσποινίς :

Τοῦ ἀπάντησε μὲ μιά φιλικὴ χειρονομία :

— Σιγά! ψιθύρισε. Νά μὴ ξυπνήσωμε τὴ γιαγιά! Εἶνε τόσο σπάνιες οἱ εὐχάριστες συνιροφίες στήν ἐπὶσχακὴ αὐτὴ γωνιά! Πηγαίνετε γρήγορα νά κοιμηθῆτε! Πρέπει νά κοιμηθῆτε λίγο!...

Καί μὲ τό κατάλευκο χεράκι τῆς τοῦ εἰλεγε νά φύγῃ, ἐνῶ αὐτὴ ἐξακολουθοῦσε νά μένῃ ξαπλωμένη στὸν σοφὰ τυλιγμένη πάντοτε στό σκωτσέζικο σάλι τῆς κάτω ἀπὸ τό θαμπὸ φῶς τῆς λάμπας...

Μέχρι τό πρωί ὁ Σαρλά δέν μπόρεσε νά κλείσῃ μάτι. 'Όταν ἦρθε ὁ ὑπνρέτης του γιὰ νά τὸν ξυπνήσῃ, τὸν ὄρθηκε μὲ τὰ μάτια κατακόκκινα ἀπὸ τὴν ἀγρύπνια.

Πρῶτος κατέβηκε ὁ ὑπνρέτης μὲ τὴ βαλίτσα. 'Ο ύπολοχαγὸς Σαρλά ἀκολουθοῦσε. Μπροστὰ στήν πόρτα τοῦ μικροῦ σαλονιοῦ, ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς σταμάτησε γιὰ μιά στιγμὴ καί σάν νά ἦταν τὸ φυσικότερο τῶν πραγμάτων ἡ πόρτα μισοάνοιξε καί φάνηκε στό ἀνοιγμα τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς κοπέλλας! 'Ο ύπολοχαγὸς δέν μίλησε καθόλου ἀλλ' ἔσκυψε καί φίλησε τὰ δυὸ ὀδύνα χεῖλη πού τὸν προσκαλοῦσαν βωδὰ σ' ἓνα τρυφερὸ φίλι... 'Υστερα ἔφυγε γρήγορα-γρήγορα, μὲ τὴ καρδιά γεμάτη συγκίνηση.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Σαρλά έγραψε. Καί ἀμέσως έλαβε ἀπάντηση. Ξαναγύρασε καί ἡ ἀλληλογραφία του μὲ τὴ νέα ἔγινε τακτικώτατη. 'Όποτε εὑρίσκε λίγη ὥρα διαθέσιμη, ὁ ύπολοχαγὸς έγραφε ἓνα γράμμα. 'Υστερα ἦρθε ἡ ὥρα τῆς πρώτης ἀδείας. 'Ο Σαρλά έστειλε τότε ἓνα γράμμα στή γιαγιά τῆς ἀγαπημένης του. ἓνα

γράμμα μὲ τέσσερις σελίδες ὅπου...

'Η ἀπάντηση ἦρθε πολὺ γρήγορα. 'Ο γραφικὸς χαρακτήρας ἦταν ἀδέβαιος καί ἡ ἐπιστολὴ πολὺ σύντομη... 'Αγαπητὲ κύριε, έγραφε ἡ γιαγιά, σας εὐλογῶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου γιὰ ὅλη τὴν εὐτυχία πού προσφέρατε μέχρι σήμερα στήν ἐγγονή μου, ἀλλ' αἰσθάνομαι πολὺ ἐνοχο τὸν ἑαυτὸ μου πού δέν σας εἰδοποίησα νωρίτερα. Δέν εἶχα τό θάρρος νά καταστρέψω τό ὡραίο σας ὄνειρο. 'Όστόσο ἦρθε ἡ ὥρα νά σας τὸ πῶ : 'Η πολυαγαπημένη μου ἐγγονοῦλα εἶνε παράλυτη ἀπὸ τὰ γόνατα καί κάτω, ἐξ αἰτίας μιάς φοβερῆς ἀρρώστειας. Δέν ὑπάρχει καμμία ἐλπίδα...». *

'Επὶ δυὸ ὁλόκληρες μέρες ὁ Σαρλά ἦταν σάν κεραυνόπληκτος. 'Υστερα, σιγά-

σιγά, σάν νά ξυπνοῦσε ἀπὸ ἓνα βαθὺ ὕπνο, ξαναδὲρθε τὴ δύναμη τῆς σκέψης του. Πέρασε καιρὸς. Τὰ γράμματα τῆς κοπέλλας ἐξακολουθοῦσαν νά έρχονται τακτικά. 'Εκεῖνος ὁμως τὰ έρριχνε στὴ βαλίτσα του, χωρὶς νά τ' ἀνοίγῃ. 'Αργότερα, ἔγιναν πρὸ ἀραδιά...

Καί μιά μέρα... Μιά μέρα ὁ Σαρλά πῆρε ἓνα γράμμα πού κάποια παράξενη διαισθήση τὸν παρεκίνησε νά τό ἀνοίξῃ. 'Η κοπέλλα τοῦ έγραφε :

«'Απὸ τὴν ἡμέρα πού έπαφες νά μου γράφεις, κάποια μυστηριώδης φωνὴ μου λέει, ὅτι ὅλα πιά τελείωσαν μεταξύ μας, ὅτι δέν πρόκειται νά μου ξαναγράψῃς, ὅτι δέν πρέπει πιά νά ἐλπίζω τίποτε...»

«Καί νά πού ἡ προσίσθησή μου ἀποδείχθηκε ἀληθινή. Πέρασαν δυὸ ὁλόκληροι μῆνες, χωρὶς νά πάρω γράμμα σου...

Γιατί ἡ ἀπότομη αὐτὴ ἀλλαγὴ; Τί σ' ἔκανε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ κοντά μου, πρὶν ἀκόμα μὲ πλησιάσῃς; 'Ω! ἀγαπημένε μου! Νάξερεις πόσο ἀδεια μοῦ φαίνεται πάλι ἡ ζωὴ!... Κι ὁμως δέν σοῦ ζητοῦσα πολλὰ πράγματα, δέν εἶμαι σάν τίς ἄλλες γυναῖκες... Λίγη σιτορη μόνον, λίγα ψιγούλα ἀγάπης, λίγη προσοχή. Μοῦ τ' ἀρνήθηκες!... Δέν σε κατηγορῶ! Δέν μπορῶ νά παραπονεθῶ... Πρέπει ὁμως νά σοῦ πῶ ὅτι καμμιὰ γυναῖκα δέν θά σ' ἀγαπήσῃ ὅπως σ' ἀγάπησα ἐγώ καί καμμιὰ δέν θά υποφέρῃ τόσο γιὰ σένα, ὅσο υποφέρω τώρα ἐγώ... 'Ερχονται στιγμές πού σκέπτομαι ὅτι θά ἦταν προτιμότερο νά μὴ γνωρίζωμσταν!...»

'Η ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐβύθισε τὸν Σαρλά σὲ ἀπόγνωση. 'Ανοίξε ἀμέσως τὴ βαλίτσα του, πῆρε τὰ γράμματα τῆς κοπέλλας, πού ἦσαν ἀδιάβαστα καί ἔσχισε τοὺς φακέλους. 'Όλη τὴ νύκτα διάβαζε, διάβαζε! Καί τό πρωί, ὅταν ἄρχισε νά γλυκοχαράξῃ, πῆρε τό μολύδι, μὲ ἀπόφαση νά τῆς γράψῃ...

'Εγραψε τέσσερις πυκνογραμμένες σελίδες... Τὴν βεβαίωσε ὅτι δέν εἶχε πάψει νά τὴ σκέπτεται, ἀλλὰ νόμιζε ὅτι δέν εἶχε τό δικαίωμα νά δεσμεύσῃ τὴ ζωὴ τῆς, μιά καί ἦταν ξεγρομμένος... «'Ο ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, ὅλοι οἱ συνάδελφοί μου σκοτώνονται, έγραφε. Μιά μέρα θά ἐλθῇ καί ἡ δική μου σειρά... Γιατί λοιπὸν νά μῶ στὴ ζωὴ σου, ἐνῶ δέν εἶμαι δέβαιος, ἂν θά ζῆσω;»

'Αφοῦ τελείωσε τό γράμμα, τὸ ξαναδιάβασε καί τῶδαλε σὲ φακέλλο, γιὰ νά τό στείλῃ. 'Απότομα ὁμως ἄλλαξε γνώμη καί τῶσχισε. γεμάτος ντροπὴ γιὰ τό ψέμα του...

Οἱ ἐχθροπραξίες ἔγιναν πρὸ ἐντονες. Σκοτώθηκαν ἀρκετοὶ ἀπὸ τὴν πυροβολαρχία. Κι ἓνα πρωί ὁ Σαρλά, ἀφοῦ πῆρε τὴν ἀπόφασί του, πῆγε καί ὄρθηκε κάποιο συνάδελφό του :

— Μπορεῖς νά μου προσφέρῃς μιά ὑπηρεσία; τοῦ εἶπε.

— Πολὺ εὐχάριστος. Περὶ τίνος πρόκειται;

— Πρόκειται γιὰ μιάν ἐκδούλευση πού πρέπει νά μείνῃ ἐντελῶς μυστικὴ, μεταξὺ μας... Δέν θά ἤθελα νά τὴ μάθῃ κανεὶ! Θά ἦσουν διατεθειμένοι;...

— Καί δέβαια, ἀπάντησε ὁ συνάδελφος του, κυττάζοντας τὸν μὲ ἀπορία. Τί θέλεις νά σοῦ κάνω;

— 'Ο Σαρλά δίστασε γιὰ μιά στιγμὴ. 'Η γλώσσα του εἶχε δεθῇ. 'Αδυνατοῦσε νά βρῇ τίς κατάλληλες λέξεις... Αὐτὸ πού ἤθελε νά ζήτησῃ ἀπὸ τὸν συνάδελφό του ἦταν τόσο ἀσυνήθιστο, τόσο τολμηρὸ!...

'Εμεινε μερικὲς στιγμὲς συλλογισμένος ἀναποφάσιςτος.

— Λοιπὸν, ξαναῳήτησε ὁ συνάδελφος του. Περιμένω ν' ἀκούσω τί θέλεις Σαρλά; Σοῦ εἶπα ὅτι εἶμαι πρόθυμος γιὰ ὅ,τι μοῦ ζήτησῃς.

'Επὶ τέλους ὁ Σαρλά πῆρε τὴν ἀπόφασί του, καί εἶπε :

— Θέλω νά γράψῃς ἓνα γράμμα γιὰ μένα... Νά ἡ διέυθυνσις... Πρέπει νά γράψῃς μὲ τίς ἐκφράσεις πού θά προστιμῇ σὺς ὅτι ὁ Σαρλά σκοτώθηκε στὴ μάχη...

'Ο συνάδελφος του τὸν κῆταξε ξαφνισμένος :

— Τί παράξενη ἰδέα!... εἶπε. Πρόκειται γιὰ ἀστεῖο ἢ γιὰ εὐσχημὴ διακοπὴ σχέσεων;...

— Κατὶ τέτοιο... ἀπάντησε ὁ Σαρλά. 'Ο θάνατος δέν εἶνε ἡ λιγότερο σκληρὴ περίπτωση χωρισμοῦ.

ΕΤΙΕΝΝ ΑΝΤΕΡΙΕ
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς

ΦΤΑΙΕ! ΤΟ ΚΡΥΟ!

Η Γυναίκα τὸν χειμῶνα

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μερικές γυναίκες τις χειμῶνας, ὅταν γυρίζουν σπίτι τους ἀφ' ὅπου περπατήσαν ἀρκετὴ ὥρα στὸ βορρᾶ, τὰ μάγουλά τους μοιάζουν σὰν τριαντάφυλλα, τὰ μάτια τους γυαλίζουν καὶ τὸ σύνολό τους ἀποπνέει ζωτικότητα καὶ δροσισμὸ.

Ἄλλες πάλι τὸ χειμῶνα εἶναι δυστυχισμένα πλάσματα. Λίγη ὥρα νὰ μείνουν στὸ κρύο, τὸ πρόσωπό τους χλωμαίνει, ἡ μύτη τους κοκκινίζει, τὰ χεῖλη τους σκάζουν, συναχώνονται, καὶ τις βλέπει κανεὶς πάντα ζαρωμένες καὶ κουκουλωμένες σὰν γρηούλες.

Ποῖος εἶναι ὁ λόγος τῆς διαφορᾶς αὐτῆς; Πρώτος καὶ κύριος ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ὅταν τὸ αἷμα εἶναι ἀφθονο, μετὰ τὸ κρύο ἡ κυκλοφορία τὸνώνει καὶ τὸ χρώμα τοῦ προσώπου ζωοποιεῖ. Ἀπ' ἐναντίας σι' ἀναιμικὰ άτομα μετὰ τὸ πρῶτο χτύπημα τοῦ ψυχροῦ ἀέρα ὅλο τὸ αἷμα φεύγει ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσθῃ κάποια θερμότης στὰ ζωτικώτερα ἐσωτερικὰ ὄργανα πού εἰναι καὶ τὰ πιὸ σημαντικά.

Γιὰ νὰ χτυπηθῇ αὐτὸ τὸ κακό, χρειάζεται βέβαια μιὰ ἐσωτερικὴ θεραπεία, νὰ τονωθῇ δηλαδὴ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία ὠφελεῖ πολὺ. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι ἀπαραίτητο νὰ σκληραγωγῇ κάπως τὸ σῶμα μετὰ καθημερινὴν λιγυλὴ πηχὴ γυμναστικὴ μὲ ὅλα τὰ ἀντικείμενα τοῦ οἴκου, μὲ μιὰ ψυχρολουσίαν κάθε πρωὶ ἢ ἑσπρὶ καὶ μ' ἕνα ἀπλό πλῆγμα μ' ἕνα σφουγγαρί βουτηγμένο στὸ κρύο νερό. Ἄν γίνουν ὅλα αὐτὰ γρήγορα καὶ ἐπακολούθῃ σὲ ἕνα καλὸ τρίψιμο μετὰ στεγνὴ πετσέτα, τότε νοιώθει κανεὶς πολὺ πιὸ ζεστὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅσο κρύο καὶ ἂν κἀν ἐκείνη τὴν ἡμέραν. Γιὰ νὰ διατηρηθῇ ὅμως ἡ φυσικὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος ὕστερ' ἀπ' ὅλα αὐτὰ, εἶναι ἀπαραίτητο καὶ τὸ κατάλληλο ντύσιμο μετὰ ἐλαφρὰ καὶ ζεστὰ ρούχα, μετὰ πλεχτὰ γάντια καὶ μετὰ χοντρές κάλτσες, μάλινες ἂν εἶναι δυνατόν. Τί ὠφελεῖ νὰ φορεθῇ κάλτσες Νάυλον καὶ ἡ μύτη σας νὰ εἶναι σὰν τὸ κοκκινόγυλιν;

Ἐκτός ἀπὸ τὴν σκληραγωγίαν, χρειάζεται νὰ βοηθηθῇ ἡ καλὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ μετὰ ἄλλους τρόπους. Ἐνὰς ἀπ' αὐτοῦς, εἶναι ἡ κατάλληλὴ διαίτα. Οἱ λιπαρές τροφές διατηροῦν μαλακὸ καὶ ἐλαστικὸ τὸ δερμα. Τὸ Ἀσβεστίν καὶ ἡ βιταμίνη Γ τοιώνουν τις ἀρτηρίες. Ἄν τρώμε λοιπὸν περισσότερα πορτοκάλια ἢ λεμόνια καὶ περισσότερα φρέσκα ἢ παστά φάρια ἢ αὐγά, προσθετοῦμε στὸν ὀργανισμό τὰ ἀπαραίτητα αὐτὰ συστατικά. Τὰ βρίσκουμε ὅμως καὶ συμπυκνωμένα στὶς διάφορες καλλισιδηταίνες ἢ στὶς σταγόνες μωρουνελαίου πού σήμερα ὑπάρχουν εὐτυχῶς στὰ φαρμακεία.

Γιὰ τὸ πρόσωπο μιὰ καλὴ στρώση κρέμας δυὸ φορές τὴν ἡμέραν ἀρκεῖ γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ σκάσιμο τοῦ δερματος καὶ τις κόκκινες φλεβίτσες πού εἶναι τόσο ἄσχημες. Γιὰ νὰ προλάβετε αὐτὸ πρὶν εἰς ἐπίσης ν' ἀποφεύγετε ὅταν ἔρχεσθε ἀπ' ἐξω νὰ κάθεσθε ἀμέ-

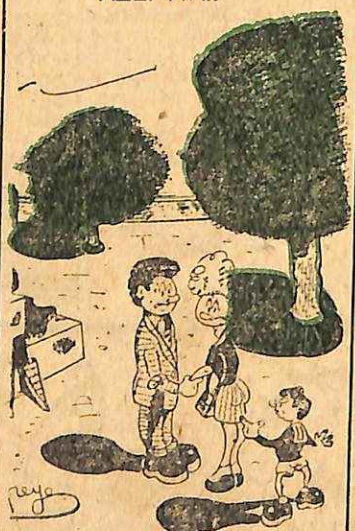
σως κοντὰ στὴ σόμπα ἢ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν σόμπα νὰ θυγαίνετε στὸ ὑπαίθριο. Πιὸ ἀπαραίτητο εἶναι ν' ἀποφεύγετε κανεὶς τὸ σκάσιμο τῶν χειρῶν γιὰ τὸ σκαμμένο χέριο ἂν τύχῃ καὶ λερωθῇ ἀπὸ τὴν διάφορην δουλειὰν τοῦ σπιτιοῦ, εἴνε ὕστερα σχεδὸν ἀδύνατο νὰ καθαρισθῇ κολὰ. Γιὰ τὴν ἡμέραν λοιπὸν τριβετέ τα καλά μ' ἕνα μίγμα λεμονιοῦ καὶ γλυκερίνης καὶ τὸ βράδυ ἀλείφετέ τα μετὰ μιὰ κρέμα λιπρῆ. Ὅσο γιὰ τὰ σκαμμένα χεῖλη τὸ καλύτερον φάρμακο εἶναι λίγη καμφοροῦχος βαζελίνη.

Ἄλλῃ μεγάλῃ ἐνόχλησι εἶναι οἱ χιονίστρες πού κι αὐτὲς προσέχονται ἀπὸ κακὴ κυκλοφορία. Ἄν δὲν μπορεῖτε νὰ πίνετε μεσουρινόλοδο, τὸ βράδυ πρὶν πέσετε στὸ κρεβάτι σας, βουτήξτε τὰ χεῖρά σας μέσα σὲ ἀλατισμένο νερό, τόσο ζεστὸ ὥστε ὁλὶς νὰ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀνέχεσθε, σφουγγίστε τα καλὰ καὶ φορέστε τους μάλιναν γάντια. Ἐφορμώστε οὕτῃ τὴνθεραπεῖα μερικὲς βραδιὲς καὶ οἱ χιονίστρες σας θὰ ἐξαφανισθῶν.

Τελειώνουμε μετὰ λίγες συμβουλές καλλωπισμοῦ. Τὸ χειμῶνα, τὸ δερμα δὲν δεχεται τὴν πούδρα καὶ τὸ ροῦχ χωρίς ἕνα ἐλαφρὸ ὑπόστρωμα. Ἄν εἶναι δυνατόν ἀποφεύγετε ἐντελῶς τὴν πούδρα καὶ βάζετε μονάχα μιὰ κρέμα ἡμέρας ἢ ἕνα λιπρὸ γάλα στὸ πρόσωπό σας. Ἐπίσης, ἐπειδὴ τὸ χρώμα τοῦ δερματος ἀλλάζει μετὰ τὸ κρύο, προμηθευθετε ἂν μπορεῖτε ἕνα ροῦχ γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ γιὰ τὰ χεῖλη σὲ ἀπόχρωσι πρὶν ἀνοιχτὰ καὶ πρὶν ζωρῇ, καὶ βάζετε τὸ μετὰ τρόπο πού νὰ σὰς κἀν νὰ μοιάζετε μ' ἕνα δροσερὸ τριαντάφυλλο.

Γ. ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΑΔΕΡΦΙΑ..

Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς τῆς κοπέλλας:

— Ἡ θὰ μοῦ δώσετε δυὸ τσιγάρα ἢ θὰ τὰ πῶ ὅλα τῆς μαμάς!...

Διεθνὲς ρεπορτάζ

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Σ' ἕνα ἄρθρο πού δημοσίευσε τελευταίως στὸ περιοδικὸ «Λόντον Φόρουμ» ὁ διάσημος Ἀγγλος συγγραφεὺς καὶ φιλόσοφος Ε. Τζόαντ, προβλέπει τομακτικὴ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων ὅταν Βρεταννικὰ Νῆσους, ὕστερα ἀπὸ... 200 χρόνια!

Στὰ 1900 ἡ μητροπολιτικὴ Ἀγγλία ἀριθμοῦσε 32 ἐκατομμύρια κατοίκους, οἱ ὁποῖοι σήμερα ἔφθασαν τὰ 42 ἐκατομμύρια. Κατὰ τὸ ἔτος 1949 προβλέπεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ ξεπερασθῇ κατὰ ἀρκετὲς ἐκατοντάδες χιλιάδων. Κατόπιν ὅμως θ' ἀρτίσῃ ἡ ἐλάττωσις τῶν γεννήσεων. Ἐστὶ κατὰ τὸ 2139, προβλέπεται ὅτι τὸ σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀγγλίας θὰ εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὸ ἐκατομμύριο!

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΚΩΤΣΕΖΟΥ

Ἐνὰς νεαρὸς ρεπόρτερ τοῦ Λονδίνου πήρε μιὰ μέρα ἐντολὴ ἀπὸ τὸν ἀρχισυντάκτη τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ ἕνα γέρο Σκωτσέζο πού εἶναι πολυκατομμιούχος καὶ νὰ τοῦ πάρῃ συνέντευξη.

— Θέλω μιὰ καμπάνια πού νὰ κἀν «στράκες», τοῦ εἶπε. Νὰ σοῦ πῇ τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας σου καὶ τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο κατάρθωσας νὰ σχηματίσῃ αὐτὴ τὴν κολοσσία περιουσίαν...

Ὁ νεαρὸς πῆγε καὶ ὤρεκε τὸν Σκωτσέζο ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε ραντεβού στὸ σπῆτι τοῦ γιὰ τὸ ἴδιο βράδυ. Μετὰ τὴν πρώτη ἐρώτησιν πού τοῦ καὶ ὁ δημοσιογράφος, ὁ Σκωτσέζος ἀπάντησε: «Ὁ! Εἶναι πολὺ μεγάλη ἱστορία τὸ πῶς ἔγιναν πλούσιος... Ὅσα σας τὴν διηγήσω πολὺ εὐχαρίστως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀφήγησιν θὰ κρατήσῃ πολλὰ ὥρα προτιμώτερον εἶναι νὰ... σιγήσουμε τὴν λάμπα...»

Ὅπως κοί ἔκανε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸν ρεπόρτερ καὶ ἔρχισε: «Ὅταν ἡμῶνα...»

— Περιττό, διέκοψε ὁ ρεπόρτερ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ πῆτε περισσότερα... Ἐξέρω ὅτι ἦξελα νὰ μάθω!...

ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ ΤΗΣ ΣΑΡΑΣ ΜΠΕΡΝΑΡ

Ἀγγέλλεται ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ ὅτι ἡ Γκρέτα Γκάρμπο πρόκειται νὰ «γυρίσῃ» τὴ ζωὴ τῆς Σάρας Μπερνάρ καὶ ὅτι γιὰ τὸ ἐπιτυχὲς γύρισμα τῆς ταινίας θὰ δοπανηθῶν 4 ἐκατομμύρια δολάρια. Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὕτη ἕνα ξένο περιοδικὸ ὑπενθυμίζει τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτο τῆς μεγάλης Γαλλίδος τραγουδοῦ:

Μιὰ μέρα ἕως ἀπὸ τοὺς ἀναρίθμητους θαυμαστὰς τῆς Σάρας Μπερνάρ τὴ ρώτησε τί ἤθελε νὰ τῆς χαρίσῃ. Ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε χαμογελῶντας: «Μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν θὰ ζήσω πολὺ. Χορίστε μου λοιπὸν ἕνα φέρετρό!...»

Μιὰ βδομάδ' ἀργότερα ἡ Σάρα ἐλάμβανε ἕνα γράμμα ἀπὸ κάποιον ἐργολάβου κηδεῶν πού τὴν πληροφοροῦσε ὅτι ἔλαβε ἐντολὴ νὰ τῆς ἐτοιμάσῃ ἕνα φέρετρο σύμφωνα μετὰ τις ὁδηγίες πού θὰ ἔδινε ἡ ἴδια. Ἡ Σάρα ἔδειξε ἀμέσως ζωηρότατο ἐνδιαφέρον καὶ ἔδωσε στὸν ἐργολάβου τις ὁδηγίες πού τῆς ζητήθηκαν. Τελικὰ, τῆς κατέσχευσαν ἕνα φέρετρο ἀπὸ ξύλο τριανταφυλλιάς μετὰ νερούλια ἀπὸ ἀτόφιο ἀσημί—πού ἀργότερα ἔγιναν χρυσά. Ἀπὸ τότε μέχρι τὴν ἡμέραν πού πέθανε, ἡ Σάρα Μπερνάρ δὲν ἀποχωρίσθηκε τὸ φέρετρό της. Τὸ ἔπαιρνε μαζί σὲ ὅλα της τὰ ταξίδια, στὴν Εὐρώπην καὶ στὴν Ἀμερική καὶ τὸ βράδυ τὸ τοποθετοῦσε πλάι στὸ κρεβάτι της, ὥστε τὸ πρῶτ' ὅταν ἀνοίγε τὰ μάτια της νὰ τὸ εἶδε.

— Τὸ φέρετρό αὐτό, ἔλεγε, μοῖ θυμίζει ὅτι τὸ σῶμα μου θὰ γίνῃ χῶμα καὶ ὅτι μόνον τὸ ὄνομά μου θὰ μείνῃ!...

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΝΝΗΑ

ΤΟΥ ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪ Μ

ΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ: (Τὸ βράδυ ἀκριβῶς πού ὁ Ἀγγλος Πόρλ καὶ ὁ Ἑβραῖος Γκρόουντ καταστρώνουν ἐπάνω στὸ ὑπερκαθεῖνον πού τοὺς μεταφέρει στὴν Ἀγγλία τρομερὰ σχέδια ἐκδικήσεως ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, πού ποῖν ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια τοὺς «ἀδικήσε φρικτὰ», ἕνας νεαρὸς παραγγελιοδόχος ὁ Μάρτιν Μπάντες σταματᾷ σ' ἕνα ἑρμητικὸ δρόμο τῆς μικρῆς ἐπαρχικῆς πόλεως τῆς Ἀγγλίας Νόρουντ γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν μεγαλοπρεπὴ πόρτα ἐνὸς ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ. Ἐξάφην, ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ ἕνας ὑπηρετὴς πρὸς καλεῖ τὸν Μάρτιν νὰ περάσῃ μέσα. Τὸν ὁδηγεῖ στὴν τραπέζιαν ὅπου βρίσκονται 4 ἄνδρες τελειῶς ἀγνωστοὶ στὸν Μάρτιν. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις, ὁ οἰκοδεσπότης, πληροφορεῖ τὸν νεαρὸν παραγγελιοδόχον ὅτι εἶναι ὁ λόρδος Ἀντρίγκτον καὶ τοῦ παρουσιάζει τοὺς τρεῖς ἄλλους: Τὸν ἀνεψιὸν τοῦ καὶ κληρονόμο τοῦ τίτλου τοῦ Τζέρελντ Γκάρνχαμ, τὸν δικηγόρον τοῦ κ. Μπάντες καὶ τὸν ἰδιαιτέρου γιαντῶν τοῦ κ. Χέλσμπαντ. Ὑστερα τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι προκειμένου νὰ ὑποστῇ μιὰ σοβαροῦς ἐγχείρησιν χωρὶς καμμιὰ σχεδὸν ἐλπίδα νὰ ἐπιζήσῃ, πήρε τὴν ἀπόφασιν νὰ δωρίσῃ ὁδόναν χιλιάδες λίρες στὸν πρῶτον διάδοχον, πού θὰ περνοῦσε ὑπὸς ἀπὸ τὸ μέγαρό του μετὰ τις ἐννέα τὸ βράδυ. Ὁ πρῶτος αὐτὸς διαβάτης ἔτυχεν νὰ εἶναι ὁ Μάρτιν, στὸν ὁποῖον ὁ δικηγόρος παραδίδει τις ὁδόναν χιλιάδες. Ὁ Μάρτιν ἐπιστρέφει στὸ Λονδίνο, παραιτεῖται ἀπὸ τὴ θέση τοῦ καὶ διαλύει τοὺς ἀρραβῶνες τοῦ μετὰ τὴν Μίτλι μὲν ὠραϊοτάτη δακτυλογράφου πού ἐργαζόταν στὸ ἴδιο γραφεῖο μ' αὐτὸν, γιὰ τὴ συνήντησιν σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο, μαζί μετὰ τὸν προϊστάμενόν του. Τὴν ἄλλη μέραν καθὼς κάθεται συλλογισμένος σ' ἕνα παγκάκι, στὸ Χάιγ - Πάρκ, βλέπει νὰ τον πλησιάζουν ὁ Τζέρελντ Γκάρνχαμ (ὁ ἀνεψιὸς τοῦ λόρδου Ἀντρίγκτον) καὶ μιὰ γοηπευτικὴ νέα ἡ ἐξαδέλχη τοῦ νεαροῦ ἀριστοκράτου λαίδην Μυριέλ Μπάνινγκχαμ. Ἡ λαίδην κάθεται δίπλα τοῦ καὶ τοῦ κάνει ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις.)

40Ν

— Ὁχι!

— Ὅταν ἀρχίζετε μιὰ ἐντελῶς καινούργια ζωὴ, παρετήρησε ἡ νέα. Πόσο σας ζήλευα!... Ὁ πῶς μοῦ, σὰς παρακαλῶ ἂν βέβαια αὐτὸ δὲν σας ἐνοχλῇ, πῶς βλέπετε τὸν κόσμον τώρα πού εἶσθε πλούσιος;

— Δὲν ξέρω... Δὲν ἔχω σχηματίσει ἀκόμα ἐντυπώσεις. Τὸ μόνον πού ξέρω εἶναι ὅτι κάπου-κάπου νοιώθω μιὰ μεγάλη χαρὰ καὶ ἕνα ζωρὸν συναισθήμα ἀνακούφισεως... Νομίζω ὅμως καλὴ μου λαίδην, καὶ ἡ πιὸ ἀγαλίνωτη ἀδιακρίσιαν ἔχει τὰ ὀριά της...

— Ἡ δική μου ὅμως ἀγνωεῖ κάθε ὀριο, ἐδήλωσε μετὰ ἀτάραχο ὕψος ἡ νέα. Ἐξ ἄλλου, ἔχω νὰ σας κἀνω πολλὰς ἐρωτήσεις ἀκόμα. Πού καὶ πῶς περάσατε χθὲς τὴ βραδυά σας;

— Στὸ στενόχωρο δωμάτιο τῆς πανσιόν, ὅπου μένω, πίνοντας οὐίσκου μετὰ καὶ διαβάζοντας τις «Μεταμορφώσεις» τοῦ Ὁβιδίου.

Ἡ λαίδην Μυριέλ γέλασε δυνατὰ. Καὶ μ' ὅλο πού ὁ Μάρτιν εἶχε ἀρχίσει νὰ τὴν

μισή, ἀναγκάστηκε νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ γέλιο αὐτὸ ἀντηχοῦσε σὰν μουσική...

— Σκοπεύετε νὰ ἐπαναλαμβάνετε συχνὰ αὐτὸ τὸ γλέντι; ὥσπερ ἡ λαίδην Μυριέλ.

— Ὁ! Ὁχι. Αὐτὸ συνέβη γιὰ χθὲς τὸ βράδυ εἶχα ἐπάνω μου ὁδόναν χιλιάδες λίρες, σὲ χαρτονομίσματα τῶν ἑκατὸν καὶ κανένας δὲν ἤθελε νὰ μὲ κἀν ψιλὰ. Τώρα, ἔχω ἀνοίξει λογαριασμό σὲ Τράπεζαν. Μπορεῖτε νὰ εἰσθε βεβαίαν ὅτι θὰ περνώ διαφορετικὰ τὰ βράδια μου.

— Γιὰ πέστε μου κύριε Μπάντες, τί σκοπεύετε νὰ κάνετε στὸ μέλλον; Ποῖα εἶναι τὰ σχέδιά σας;

— Σὲ τί μποροῦν νὰ σὰς ἐνδιαφέρουν τὰ σχέδιά μου; τὴ ρώτησε κείνος ζωρῶς. — Εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ μ' ἐνδιαφέρουν. Δὲν ἔχετε, λοιπὸν, οὔτε κόκκον φαντασίας γιὰ ν' ἀντιληφθῇτε πόσο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ περιπέτειά σας; Ἀπὸ φτωχὸν υπάλληλον πού εἰσαστέ, γίνετε ἐξάφην πλούσιος. Μπροστὰ σας ἀπλῶνεται ὁ δρόμος μιᾶς νέας ζωῆς. Γεννῶνται ἀμέσως χίλια δυὸ ἐρωτήματα. Πῶς σκοπεύετε νὰ διαθέσετε τὸ παντοδύναμον ἐφόδιο πού διαθέτετε; τὸ χρέμα; Ποιοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι σας πόθοι οἱ πρῶτες σας φιλοδοξίες, πού βιάζεσθε νὰ ἱκανοποιήσετε;

— Δὲν μοῦ λῆτε, ρώτησε σαρκαστικὰ ὁ Μάρτιν, μήπως ἀνήκετε στὴν ἀντιπαθητικὴ συνομιλασία τῶν διανοουμένων πού γράφουν μοντέρνα ψυχολογικὰ μυθιστορήματα;

— Ἐχω γράψῃ ἕνα τέτοιο μυθιστορημα, ἐξηκολογήθηκε ἡ λαίδην Μυριέλ. Κανένας, ὅμως, δὲν ἔδειξε προθυμίαν γιὰ νὰ τὸ ἐκδώσῃ. Ἐδῶ πού τὰ λέμε ὅμως, δὲν θὰ ἦταν καθόλου ἀσχημὴν ἰδέαν νὰ σὰς κἀνω ἥρωα μυθιστορηματος.

— Στὴ θέση σας, δὲν θὰ ἐπιχειροῦσα τέτοιο πράγμα, εἶπε ὁ Μάρτιν. Ὡς τύπος μυθιστορηματος θὰ ἦσαν ἀπελπιστικὰ ἀναισθητός.

Ἡ νέα κάρωσε τὰ γαλανά μάτια της μέσα στὰ δικά του καὶ ἐκείνος ἔγνωισε τὰ μάγουλά του νὰ κοκκινίζουν.

Ἡ Μυριέλ ἐξηκολούθησε:

— Δὲν συμφωνῶ μαζί σας. Ἀπὸ συγγραφικῆς ἀπόψεως, σὰς βρῶσκω ἀρκετὰ ἐκμεταλλεύσιον... Γιὰ πέστε μου, ἀγαπούσατε τὸ ἐπάγγελμα σας;

— Τρομερὰ τῆς ἀποκρίθηκε. Ἡ σκέψιν

Ὁ ἐντιμότατος Τζέρελντ Γκάρνχαμ

ὅτι πρόκειται νὰ τὸ ἐγκαταλείψω αὐτὸ σ' αὐτὴ τὴν καρδιά!...

Σηκώθηκε, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴ δύναμιν νὰ φύγῃ. Τὸ χαμογελοῦ τῆς λαίδης Μυριέλ δὲν εἶχε πιά τίποτε τὸ υπερποπτικὸ ἢ τὸ εἰρωνικό. Ἦταν ἀπλῶς γοηπευτικὸ. Ὡστόσο, ὁ νέος συγκεντρώσε τὸ θάρρος τοῦ καὶ ψιθύρισε πλησιάζοντας χεῖρ τοῦ στο καπελλο τοῦ:

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἔχω ἕνα ραντεβού.

— Ἐξάστε το, σὰς παρακαλῶ, καὶ ἐξακαθίστε, τοῦ εἶπε ἡ λαίδην ἱκετευτικὰ. Εἶχα πολὺν καιρὸ νὰ πετύχω ἀνα τόσο ἐνδιαφέρον θέμα συζητήσεως. Καὶ σὰς διαβεβαίαν ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ θυμῶνεται, ἐπειδὴ σὰς ὑποβάλλω μερικὲς ἐρωτήσεις. Φαίνεται φοβερὰ ὠργισμένος μαζί μου καὶ σ' ἀλήθεια, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὸ γιατί. Ἐγὼ ἡ καμμένη προσπαθῶ μετὰ κάθε τρόπο νὰ κατακτήσω τὴν συμπάθειά σας. Κηρύττειτε, λοιπὸν...

Ὁ Μάρτιν ἐξακαθίσθη, μ' ἕναν ἀναστεναγμό:

— Δὲν εἶμαι ὠργισμένος ἐναντίον σας, εἶπε. Ἀπλῶς, δὲν σας γνωρίζω. Καὶ ἡ οἰκειότης πού μοῦ δείχνετε μ' ἐκνευρίζει. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

— Ὁ!... Ἡ οἰκειότης αὕτη οὐκ ἀποκλειστικὰ στὸ ἐνδιαφέρον πού μοῦ προσκαλεῖτε. Ἐκτός, ὅμως ἀπ' αὐτὸ θὰ ἐπρεπε νὰ εἰσθε πολὺ καλὸς καὶ εὐγενικός μαζί μας, πρὸ πάντων μετὰ τὸν Τζέρελντ. Μὴν ξεχνάτε ὅτι οἱ ὁδόναν αὐτὲς χιλιάδες θὰ ἦσαν δικές του μιὰ μέραν, ἂν ὁ θεὸς τοῦ δὲν ἦταν τόσο ἀναπόδοτος ἀνθρώπος. Ὡστόσο ὁ Τζέρελντ δὲν σας κρατεῖ τὴν παρὰ μικρὴ κακία. Δὲν εἶναι ἔτσι, Τζέρελντ.

— Ἄν μπορούσα, θὰ τοῦσταθα τὸ λαργύγι! δὴλωσε ὁ ἐντιμότατος Τζέρελντ Γκάρνχαμ, πού μέχρι τότε παρακολουθοῦσε ἀμύλητος τὴν συνομιλίαν.

Ἡ διαμυστὴ ἀποσε τελείως ἀτάραχη τὴ Μυριέλ.

— Αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασίαν, εἶπε στὸν Μάρτιν. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι σὲς ἔχετε ὁδόναν χιλιάδες λίρας καὶ αὐτὸς εἶναι ἀπέναντός. Τὸ λγώτερον, λοιπὸν πού μπορεῖτε νὰ κάνετε, εἶναι νὰ μὰς ἀνέχεσθε χωρὶς τόσο μεγάλη δυσφορία. Ὁ κ. Γκάρνχαμ εἶναι ἐξαδέλφός μου καὶ φυσικὰ συμμέ-

Ἡ λαίδην Μυριέλ.

Βίτολτ Μαλκονζίνσκι

Ο πιανίστας-δαύμα

ΜΑΘΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΡΕ Φ ΣΚΥ

Υπο κρατούσε ο πόλεμος οι λαοί έμεναν σε μία διαρκή απομόνωση. Πνευματική και ψυχική. Ότι συνέβαινε άλλου, ο πολεμικός σωδινισμός το κρατούσε ζηλότυπα κλεισμένο. Και νένα από τα αναρίθμητα πνευματικά δώρα της υψηλής ανθρώπινης δημιουργίας δεν έδωσε στους γεμάτους αγωνία λαούς. Παλές δόξες καθιερωμένες με γαλοφύεις, αναμφισβήτητες αξίες έφυγαν, έσπασαν λησμονήθηκαν και νέοι άνθρωποι με άγνωστα ονόματα, νέες ιδέες, νέα ρωμάλια ταλέντα βγήκαν και έπεδλήθησαν. Κάθε μέρα οι εφημερίδες του Έξωτερικού αναφέρουν διάφορες καλλιτεχνικές φυσιογνωμίες που ήδη μεσουρανούν και έχουν επιβληθεί στο Διεθνές Κοινό.

Βίτολτ Μαλκονζίνσκι. Αυτό είναι το όνομα που κυριαρχεί σήμερα στον καλλιτεχνικό ορίζοντα των δυο ημισφαιρίων. Είναι ένας Πολωνός πιανίστας, νεώτατος, που έχει μέσα του το «θείον πυρ» της Τέχνης. Τον συγκρίνουν με τον «Νιτσαν Ρουμπινστάιν», με τον Βλαδίμηρον Πάνχμαν με τον Παντερέφσκυ. Η πιο αντιπροσωπευτική φυσιογνωμία της εποχής μας. Ο πιανίστας - δαύμα! Σπουδαστής της Φιλοσοφίας στο Παρισίτιο της Βαρσοβίας του ήταν αδύνατο να πνίξη μέσα του την θεία φλόγα της Τέχνης. Δεν χρειάστηκε πολύ για να εγκαταλείψει τον Σπινόζα και τον Κάντιο και να άφοσιωθεί τελικά στην Τέχνη των ήχων. Είς το Όρειον της Βαρσοβίας περνά από τάξι σε τάξι με καταπληκτική εύκολα και ο καθηγητής του ο Τυρσύνσκι εις τον όποιον ή τύχη ενεπίστευθη το θαύμα αυτό της δημιουργίας, προητεύει ότι ένας μεγάλος πιανίστας ανάτελει.

Ο Παντερέφσκυ ο μεγάλος πατριώτης του, βρίσκει, πάντα σε ψυχική επαφή με την Πολωνία. Τον ενδιαφέρει κυρίως η μουσική της κίνηση. Μέσα στα νέα που κάθε τόσο έπαυσε έμαθε και για το πιατιστικό ταλέντο του νέου Μαλκονζίνσκι. Απομεμονωμένος από τα έγκωσμία στην γραφική του έπαυλη, κοντά στη λίμνη του Λεμάν στην Έλβετία παρακολουθεί τη γράφουν γι' αυτόν. Και μία ημέρα, ούτε λίγο ούτε πολύ - τον καλεί από την Βαρσοβία για να τον... ακούσει!

Ο νεαρός Βίτολτ παίρνει την βαλίτσά του και φτάνει συστηματικά στον μεγάλο μαίτρο. Ένα τεράστιο «Στέννουν» όρθανόχο ήταν το μόνο επίπλο που έδωτο σε αυτόν κεντρικό χώλ της έπαυσης του Παντερέφσκυ. Ήταν το δογανό που σκροπούσε στο βασιλείο των ήχων τις θείες μελωδίες του Μπετόβεν και του Σωπέν, από τον Πολωνόν μεγαίστα της Τέχνης. Στο δογανό αυτό

τράβηξε και εύθειαν ο Μαλκονζίνσκι. άπλωσε τα χέρια του κι άρχισε να παίζει την μεγάλη «Πολωνέζα». Ένας χείμαρρος ήχων και λάμψεων κατέκλυσε την ατμόσφαιρα. Όταν τελείωσε, ο Παντερέφσκυ κούνησε το κεφάλι του, σαν να έλεγε: «έξοκλούθησε». Και τα μαγικά αυτά χέρια άρχισαν να παίζουν, υπολλάντες, προλούδια, έμπρομπτ του μεγάλου του πατριώτη Σωπέν. Ο γηραιός πιανίστας κατάλαβε άμέσως ότι ο πιανίστας που είχε μπροστά του δεν μιλούσε μόνο την ίδια γλώσσα, αλλά είχε και την ίδια ψυχή. Και άμέσως του έκανε μία πρόταση: Από σήμερα θα είσαι μθητής μου. Δέχθηκε. Ο Μαλκονζίνσκι άρχισε να κλαίει.

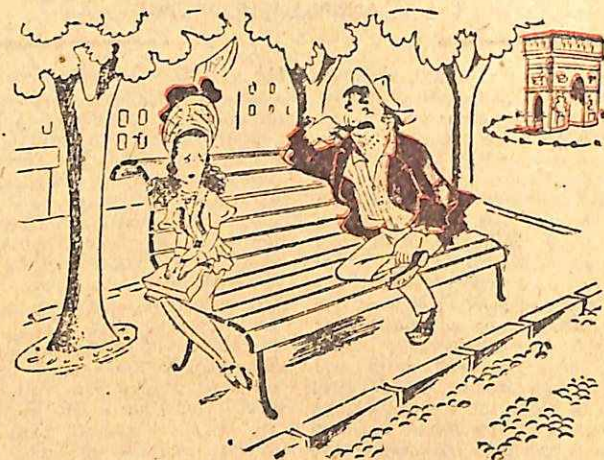
Λίγο καιρό έμεινε κοντά στον μεγάλο διδάσκαλο. Ότι είχε να μάθει τμήσε και μετά η καριέρα, ή μεγάλη και δοξασιμένη.

Άρχισε από την Αμερική. Αλλά προτού ξεκινήσει πήγε μέρος στον διεθνή διαγωνισμό για το μεγάλο Βραβείο Σωπέν στη Βαρσοβία. Το πήρε παύρη και ταυτόχρονα παντρεύτηκε την έκλεκτή Γαλίδια πιανίστρια Κολέτ Γκαβώ. Γύρισε αλόκληρη την Βορεια και Νότιο Αμερική. Έπαιξε στην Νέα Υόρκη, στο Μπόστον, στο Σικάγο, παντού όπου ύπνοχε αρχήτρα και μουσικό Κοινό. Και παντού θρίαμβος και άποθέσεις. Τέσσερις φορές έκανε τον γύρο της Αμερικής.

Ήταν ο πρώτος πιανίστας που πέρασε τον Ατλαντικό μετά την απελευθέρωση της Ευρώπης. Έδωσε 20 κοντσέρτα στην Αγγλία. Ρεσιτάλ και με όρχηστρες. Οι Αγγλοι κριτικοί, οι πιο αυστηροί έγραφαν: Μετά τους μεγάλους έρμηνευτάς του Σωπέν, ο Μαλκονζίνσκι είναι ή πιο αντιπροσωπευτική μορφή της εποχής μας. Και φαίνεται ότι ο Χόροβιτς και ο Μπραβίλνφσκυ, αίσθανονταν σήμερα έναν επικίνδυνο αντίπαλο. Άς έλπιζουμε ότι κάποτε θα τον ακούσουμε.

Μ. ΚΥΡ.

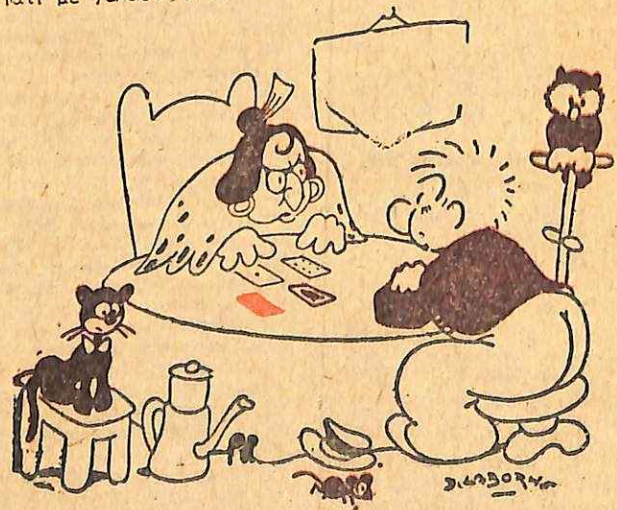
Το γέλιο μας

— Δεν μου λές, κοπέλλα μου... τί λές; Να σου σκάσω κανένα... φιλάκι;...

Έκενος: — Μα δεν είπαμε να σκοτωθούμε και οι δύο; Γιατί με γέλασες;...

Η χαρτομάντις: — Θα πεθάνετε από βαρυστομαχία!... Ο δημ. υπάλληλος: — Όστε δηλαδή... με άλλων λόγια, θα ζήσω... εκατό χρόνια!

Άνοιξιάτικες μωρούζες

Είς το Παρίσι λανσάρουν τώρα οι άνοιξιάτικες μπλούζες. — Αριστερά: Μία από τις πιο επιτυχημένες από ζωρέτ με δαντέλλα βελανιδιών. — Δεξιά: Μία επίσης ωραία μπλούζα με δαντέλλα, συμπλήρωμα του άνοιξιάτικου ταγιέρ.

Η ΑΚΑΤΑΛΥΤΗ ΘΕΑ ΜΟΔΑ

Το Παρίσι έδειξε όλες τις έφεταίνες «κολλεξιόν». Άπογοητεύσεις για τις παχουλές και καλοφτεγαγμένες γυναικες. Η Μόδα εξακολουθεί να εύνη τις «στεκές», αλλοιώτικα δεν έξηγείται ή έφεταίνη γραμμή και το στυλ «των» που τόσο δύνοουν οι ρεπτικοί Οίκοι των Παρισίων.

Πόλεμος σωστός μεταξύ αυτών που λανσάρουν τη Μόδα και των κομψών Παρισινών. Οι πρώτοι κατέβασαν τελείως τους ώμους και κάνουν τη ναυικοκόλληση χρμηλά. Οι κομψές γυναικες όμως του Παρισίου έπ' ουδενί λόγω δέχονται να συμμορφωθούν με την άγρια αυτή γραμμή που πάνε να τους επιβάλλουν. Άρχισε πόλεμος άμειλικτος μεταξύ τους και όπως ήταν φυσικό, νίκησαν οι γυναίκες.

Είσι εξνασηκώθηκαν οι ώμοι χωρίς υπερβολές όμως. Η έντονη γραμμή του τούφου που συνηθίσαμε να βλέπουμε τους γυναικείους ώμους κατηργήθη οριστικά. Οι βάτες γίνονται φυσικότερες και μάλλον προς τα κάτω.

Ο μεγάλος Ντεσέ που θα σιλεύει σήμερα στον κομψό γυναικόκοσμο του Παρισίου, λανσάρει φορέματα εύκολοφρέτα, και κομψά, χωρίς μεγάλες έξαντρισίτες.

Μακραίνουν τα άπογευματινά φορέματα και κονταίνουν... τα βραδυνά. Φαίνεται πως γρήγορα θα συναντηθούν για να ξαναφορέσουμε το καιτό βραδυνό που θεωρείται πρακτικότερο. Ήδη το βραδυνό φορέμα άφίνει κάπως να φαίνεται το παπούτσι—σ' ένα σημείο, αλλά και το γενικό του μακρος θάβει λίγο κάτω από

τον αστράγαλο. Τα ταγιέρ παραμένουν κοντά, κομψά και το αγαπημένο ντύσιμο της Παριζιάνας—κλειστό με κουμπιά ως άπάνω με ένα κολλιέ χρυσό ή πέρες που εύγενικά στολίζουν το λαιμό, και σκουλαρίκι, άσσορί.

Τα καπέλλα παίρνουν και δίνουν σε χρώματα, σχέδια και άπειρες χαριτωμένες έμπνεύσεις.

Ανανεωμένη τώρα ή γυναίκα, θα σκορπίσει πάλι τη χαρά και τη γοητεία της, που ο Πόλεμος την έκανε να παύσει να ενδιαφέρεται. Έτσι τώρα ή Θεά Μόδα έδικείται και μας επιβάλλει τις ιδιοτροπίες και τους έξωφρενισμούς της. Αμείλικτη Θεά που βασανίζει όχι μόνο τις γυναίκες, αλλά και τους άνδρες ποικιλοτρόπως!

ΜΠΕΤΥ

ΑΠΡΟΣΕΞΙΕΣ ΠΟΥ ΖΗΜΙΩΝΟΥΝ

Μέσα σ' ένα σπίτι συχνά συμβαίνουν ζημιές από άπροσεξία και μόνο που τένοχρουν αφάνταστα τη νοικοκυρά και συχνά την βασίζουν σε άδύνατο γιατί δεν μπορεί να τις διορθώσει.

Συνδέσστατες είναι οι περιπτώσεις που ένα άπροσεκτο κλείσιμο του παραθύρου μαγκώνει τη τούλινη κουρτίνα και την κυρελιάζει. Η ζημία θα λιγοστήσει και το σενίσιμο θα καλυφθεί εάν κατεβάσουμε τη κουρτίνα άπλωσαμε προσεκτικά το σενίσιμο σημείο επάνω στη σανίδα του σιδερώματος. Παίρνουμε ένα κομμάτι από το ίδιο τούλι και το βουτάμε μέσα

Η ΣΑΤΙΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ένίσχυσις

Μιά και οι Αμερικάνοι άπεφάσαν έν τέλει. Τα δολάρια να στείλουν, ή ψυχή μας άς χαρή. Είναι πλέον φως φανάρι και συζητήσει δεν θέλει. Πώς θ' αλλάξουν οι καιροί...

Θά γυρίσουμε και πάλι στην καλή την εποχή μας. Θά μπορή και ο πληθείος κάτι τέλος πάντων ναχή. Θά χαμογελάσουν όλα στην Πατρίδα την φωτεινή μας. Και θά νοιώσουμε γεμάτο το ταλαίπωρο στομάχι.

Τάχουν, λείι, πρόγραμμά τους να μας στείλουν άπ' όλα: Ρούχα, τρόφιμα και πλοία, τάνκς, κανόνια, πυροβόλα. Και για τις συγγενικές τζιπ μεγάλα καινούργη. Που με λύσσα θά όργώνουν της Παλλάδος μας την γή.

Η κατάσταση θ' αλλάξη ριζικά σ' όλη την χώρα. Τώρα πιά δεν θά τολμήση γείτονας να μας πειράξη. Τέλειωσαν τα παραμύθια που μας έλεγαν ως τώρα. Κι' οι Αμερικάνοι άπ' όλους φάνηκαν οι πιο έν τάξει.

Άνοιξιάτικα

Άνοιξι μύρισε λοιπόν, και για να πούμε αλήθεια. Χειμώνα δεν περάσαμε έφέτος παγερό. Τα πανσφόρια δάλαμε μάλλον από συνήθεια. Και κρύωμα δεν άρπαξε κανένας σοβαρό.

Άνοιξι μύρισε λοιπόν, οι κάμποι πρασινίζουν. Το χαμομήλι πόδαλε εδώ κι εκεί δειλά. Οι Σλαύοι αντίπρόσωποι στον ίδιο τόνο δρίζουν. Κι έμεις τον ήλιο βλέπουμε που μας χαμογελά.

Άνοιξι μύρισε λοιπόν. Μ' έρωτική κατάνυξι. Στους κήπους λέγε τα πουλιά χαρούμενο τροπάρι. Κι ο Μάρκος μελαγχολικός λέει κι αυτός στην Άνοιξι: —Για δες καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρη...

Συνδιάσκεψις

Στην συνδιάσκεψι της Μόσχας μαζευτήκανε και πάλι Γνώριμες μας σιλουέτες: Αγγλοι, Αμερικάνοι, Γάλλοι. Με σoteles και με φινέτσες, και μ' εύνοιες σωρό. Για να κάνουν όπως πάντα μία... τρύπα στο νερό!

Παρηγόρια και παράτες, γεύματα και φωταφίες, μειδίσματα, και γλύκες, και φιλά και χειραφίες. Πόδες για φωτογράφια στού Κρεμλίνου μία δεράντα

— Τί είχες Γιάννη; — Τί είχα πάντα!...

Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

σε λιωμένη κόλλα του σιδερώματος και με πολύ προσοχή το τοποθετούμε ακριβώς επάνω στην τρύπα. Σιδερώστε το έτσι βρεγμένο όπως είναι με ζεστό σίδερο.

Όταν των μαχαριών σας ξεκολλάνε οι λάμες από τις βάσεις τους μπορείτε εύκολα να διορθώσετε το κακό. Καθαρίζετε όσο μπορείτε τις βάσεις έσωτερικώς με ένα σύρμα ή με μία μεταλλική βελόνα πλεξιματος και γεμίζετε τη τρύπα με σκόνη ή ρετινί. Πιάστε τη λάμα με μία πένσα και έσπώνετε όσο μπορείτε στη φλόγα του γκαζιού ή μιας πετρελαιομηχανής το κάτω μέρος αυτής (αυτό που μπαίνει μέσα στη βάση) και άφου έσπώθη άρκετά τα βελώστε στη λάμα του.

Η ορχήστρα Τέντ Ρίτο.

«Η πρώτη μου, η τελευταία μου, η μοναδική μου» (Σήζαρ, Γκρήνερ). Τραγουδι ο Άντυ Ράσελ με την ορχήστρα Πάλλ Ούέστον.

«Αναμνήσεις από τη Χαδά», επιλογή. Το συγκρότημα Φέλιξ Μέντελσον και «Γκούντ, γκούντ, γκούντ» (Ρόμπερτ, Φίσερ). Τραγουδι ο Μπίνγκ Κρόσμπι με τις Άντρεϊζ Σίστερς και την ορχήστρα Σάιν.

«Μίσιον, Χάλλ τζάμπ» (Ρόννυ Σέλιπ). Σόλο πιάνο από το συνθέτη με συνοδεία κιθάρας και κον τραμπάσου.

«Πες σί σι», κόμικα (Λεκουόνα Στίλμαν, Λούμπαν). Το συγκρότημα Τέντ Στάουφερ με τραγουδι από την Μπέτυ Τόμπε και τον Μπάρλυ Τόφελ.

«Και τότε φανερώθηκε» (Κάιλερ Φέιν). Ο Άντυ Ράσελ με την ορχήστρα Πάλλ Ούέστον.

17.30 Η ώρα του παιδιού (Νηπιακή ώρα)

17.45 Έλαφρα μουσική για πιάνο (δ)

Αθανασιάδη-Νέβα.
18.00 Ομιλία του κ. Γ.

18.10 Δημοτική τραγουδι από τον έμμο Δημητρίου Βλαχόπουλου.

«Νάσαν τ' αϊάτα δυό φορές» τσάμικο.
«Ο Γέρο-Νότης κάθουνταν» κλέφτικο.

«Βασίλει μ' Κολατσιά νη» καλαματιανό.
«Μπαίνω μ' στ' αμπέλι» χειμωδιώτικο.

18.20 Η ώρα του νεότευ.

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Έκπομη των Ενόπλων Δυνάμεων.

19.50 Τέχνη και ζωή.

«Το θέλητρο των μυθιστορημάτων» του κ. Κλ. Παράσου.

20.00 Έλαφρα τραγουδι.

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.25 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

20.30 Η σημερινή Άγγλια.

20.45 Μελωδίες και ρυθμοί.

21.15 Η ώρα της Βερειού Ελλάδας.

21.25 Έκλεκτοι δίσκοι.

«Έλγκαρ: Κοντσέρτο σε σι ελ. για βολι και ορχήστρα (Άλλεγκρο, Άντάντε, Άλλεγκρο μολτο). Ο Γεωργίου Μενουχίν και η Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου. Διευθ. ο συνθέτης (Οι δίσκοι έχουν παραχωρηθεί από το Βρετανικό Συμβούλιο).

22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.25 Ρεσιτάλ πιάνου της Δίδας Μαρίας Μαρκουγιάννη.

Γιόχαν Παχέλιμπελ (1653-1706): 2 φούγκες.

Ιω. Σεβ. Μπάχ: Τοκκάτα και φούγκα σε ρε μείζ.

Μπράμς: 2 μπαλλάν.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 39

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

6-22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τετ σε σι μείζ, από το έργο 10.

Χάουαρντ Φέργκιουσον: 5 Μπαγκατέλλες.

22.55 Εύθυμα τραγουδι.

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

23.25 Επιλογές από όπερές (δ)

Γ. Στράους: «Ο Βασίλος αταίγγανος». Η Όρχηστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Βάλτερ Λούτσε.

Κάουαρντ: «Γλυκόπικρος». Η Όρχηστρα Τζάκ Χύλτον με τραγουδι.

Λέσχρ: «Εύα». Συμφωνική ορχήστρα.

Τσέλλερ: «Ο πωλητής πουλιών». Οι ύψωνη Άννίτα Γκούρα και Άννυ Φρίντ ο τενόρος Βίλλυ Βαίολε η χορωδία της Κρατικής Όπερας και η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Φράντς Ρόζε.

Φάλαχ: «Η ποιητική πείρα των δολαφών». Η ορχήστρα Ναθαναήλ Σίλκερ.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύπνου.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΡΙΤΗ, 18 Μαρτίου:

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (δ)

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.

07.45 Επανάληψη του αγγλικού μαθήματος.

08.00 Έλληνικά δημοτικά τραγουδι (δ)

08.10 Η Ελληνίδα γυναίκα στη κοινωνία.

08.15 Δίσκοι στην τύχη.

09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)

Ροσσίνι: «Η κλέφτρα» κίσα, εισαγωγή. Η ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Χανς Σμιτ-Ισσερσντ.

Σούπερτ: «Εμπροπύ σε σι ελ. μείζ. έργ. 142 άρ. 3. Ο πιανίστας Βίλχελμ Κέμπερ.

Φρήντμαν: «Σλαβική ραψωδία». Συμφωνική ορχήστρα. Διευθ. ο Ένσλυ Μόρεν.

Μπατσίνοι: «Ο χορός των νάνων», έργο 25. Ο βιολιστής Βάσα Πρίχόντα με συνοδεία πιάνου από τον Όττο Γράιφ.

Μπράμς: Ούγγρικός χορός άρ.3. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Βίλχελμ Φούρτβάνγκελ.

22.10 Δελτίο ειδήσεων.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.25 Ρεσιτάλ πιάνου της Δίδας Μαρίας Μαρκουγιάννη.

Γιόχαν Παχέλιμπελ (1653-1706): 2 φούγκες.

Ιω. Σεβ. Μπάχ: Τοκκάτα και φούγκα σε ρε μείζ.

Μπράμς: 2 μπαλλάν.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 39

Ο αλυσμόντης ΑΤΤΙΚ, το οποίο τραγουδι θα ακούσει την Πέμπτη (ώρα 17.45).

Αΐδορ Ντένις σε δύο πιάνο.

«Δεν υπάρχεις έσύ» (Άνταϊρ, Χόππερ, Ντάρκον) και «Κάποιος να με προσέχει» (Άϊρα, Τζώρτζ Γκέρσουιν). Τραγουδι ο Φράνκ Σινάτρα με την ορχήστρα του Άξελ Στόρνταλ.

«Ένα ακόμη αύριο», φόξ-τρότ από την ομώνυμη ταινία (Ντέ Λαντ, Λεκουόνα). Η ορχήστρα Τζεράλντο με τραγουδι από την Σάλλυ Ντάγκλας.

«Φίλν με ξανά» (Χέρμπερτ). Η ορχήστρα Παλλέιντιουμ του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

«Ξαναπήγαίνε με στην αγαπημένη Βιργίνια» (Μπλάντ). Τραγουδι ο Τζόου Στάφορντ με την ορχήστρα Πάλλ Ούέστον.

«Κάτω στον κάμπο», φόξ-τρότ από την ταινία «Σελήνη» και «Κάτω» (Λούτσε). Η ορχήστρα Τζεράλντο με τραγουδι.

«Λίσα» (Γκέρσουιν) και «Χότζ, Χότζ» (Έλλινγκτον, Χότζες). Το τρίο Τζην Κρούπα.

17.30 Περιπατοί ανά την Ελλάδα.

«Η Κουνόπετρα της Κεφαλληνίας» από τον κ. Θ. Ποταμιάνο.

17.40 Έλαφρο ποικίλο πρόγραμμα (δ)

«Νό, νό Νανέτ», επιλογή. Η υπάντα της Βασιλικής Φρουράς του Κόσουλταρτ. Διευθ. ο λοχαγός Κώστω Ούντντραμ.

«Όταν τα χελιδόνια γυρνούν στο Καπιστράνι» (Ρενέ). Τραγουδι ο κάου μπό Τζην Ότρου με συνοδεία ορχήστρας.

«Κοντσέρτο τζάζ» (Φίλιπς). Η ορχήστρα Σάντ. γουελ με σόλο πιάνο από τον Έρικ Τζέιμς.

«Αγαπημένο μου», σλόου-φόξ από την ταινία «Τζιλντα» (Ρόμπερτ, Φίσερ). Η ορχήστρα Τζεράλντο με τραγουδι από τον Ντκ Τζέιμς.

«Ένα κινούσιμα έρω-

τευμένου» (Κόννορ Τέμπλς διασκ. Άκιστερ). Το σεξ-τέττο Τζέιμς Μούντυ.
«Καλόπιασε με λιγάκι», ρούμπ-φός (Τόμπιας Σίμον). Η ορχήστρα Τζεράλντο. Τραγουδι ο Κάρολ Κάρολ.

18.00 Ομιλία του κ. Φάνη Μιχαλοπούλου.

18.10 Συνέχεια έλαφρου ποικίλου προγράμματος

«Ρόζ Μαρτί», επιλογή (Φοίμλ, διασκ. Γκόντφρεύ). Η υπάντα της Βασιλικής Φρουράς του Κόσουλταρτ. Διευθ. ο λοχαγός Κώστω Ούντντραμ.

«Θά περπατώ μονάχος» φόξ-τρότ από την ταινία «Ακολουθα τα παιδιά» (Κάσιν, Στάιν). Η ορχήστρα του ξενοδοχείου «Σαδό».

Διευθ. ο Κάρολ Γκίμπσον. Τραγουδι ο Τζιλλ Μάνρος.

18.20 Η ώρα του νεύ-λλο μένου.

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Έκπομη των Ενόπλων Δυνάμεων.

19.50 Ρεσιτάλ τραγουδι της Κάς Κλειώς Καραντινίου.

«Αν είς' ώραίς», δημώδες δυζαντινί, και «Κάτω στο Βάλτο στα χωριά», τσάμικο (έναρμόνιος Ψάχου).

«Έδνα ήλιε μ'» και «Η κανελίτσα», (έναρμ. Κ. Παπαδημητρίου).

«Κλάψετε, μάτια, κλάψετε» (έναρμ. Πετρίδη).

«Σούπα, μάννα, πάν-πρεφέ με» (έναρμ. Γ. Λαμπιλέτ).

«Νεραντζούλα» (έναρμ. Μαργαρίτη).

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.25 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

20.30 Η σημερινή Άγγλια.

20.45 Μελωδίες και ρυθμοί.

21.15 Η ώρα της Βερειού Ελλάδας.

21.25 Μικτό ποικίλο πρόγραμμα. Τραγουδι από τη Σανίνα.

«Με χάδια και φιλία», τραγουδάκι.

«Μαγδαλένα».

«Νά το πάρης το κορίτσι».

«Κάνε κουράγιο Έλλάδα μου».

«Αν θές να μάθης τ' δνομά της».

Θά μεταδοθούν επίσης και δίσκοι.

22.00 Χαράγιες (δ)

22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.25 Συνελία της Συμφωνικής Ορχήστρας του Σταθμού. Διευθυντής ο κ. Φιλ. Οικονομίδης.

Γκλούκ: «Αλκίονες», εισαγωγή.

Μότσαρτ: Σερενάτα «Χάφνερ».

Σμέτονα: «Ο Μολδαύς» από το συμφωνικό ποίημα «Η πατρίδα μου».

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

16-22 ΜΑΡΤΙΟΥ

23.25 Συνέχεια της συνελίας της συμφωνικής ορχήστρας του Σταθμού.

Σούμαν: «Όνειροπόλεις» και «Βραδυό τραγουδι».

Σιμπέλιους: «Ο κύκνος της Τουονέλας», συμφωνικό ποίημα.

23.40 Χορευτικό πρόγραμμα (δ)

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύπνου.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 19 Μαρτίου:

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (δ)

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.

07.45 Επανάληψη του αγγλικού μαθήματος.

08.00 Έλαφρα ελληνικά τραγουδι (δ)

08.10 Το πενταλεπτό του σπιτιού.

«Λίγα λόγια για τους γονείς», το επίθεωρητο του κ.Β. Οικονομίδης.

08.15 Έλαφρο μουσικό πρόγραμμα (δ)

09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρα ελληνικά τραγουδι (δ)

«Τα δύο σου μάτια», Βάλε (Γρυπάρη, Σαλγιώρα).

«Η Δώρα Κούλου και η Καραγιάννη με χαράνιες», Διευθ. ο Γουάριος.

«Κουστάλλω» ταγκό (Ρηγοπούλου, Παπαδοπούλου). Ο Βισβάρδης και ο Τάλλας με την ορχήστρα Σουγιούλ.

«Γύρα και πάλι» αλόου (Ιακωβίδης, Μανωλάκη, Γασκοβέλο). Η Κούλα Νικολαΐδου με την ορχήστρα Γεωργιάδη.

«Από που φυσά ο άνεμος» (Μπέυν, Φίλιπς, διασκ. Τόμπσον). Τραγουδι ο Τζώρτζ Μελακρίσ με συνοδεία της ορχήστρας του.

«Η ώρα της Νέας Υόρκης» επιλογή (Κέρκερ). Η υπάντα της Βασιλικής Φρουράς του Κόσουλταρτ. Διευθ. ο λοχαγός Κώστω Ούντντραμ.

«Μια νύχτα με τον Πάλλ Ουάιτμαν στο Μπλντ» επιλογή. Η ορχήστρα Πάλλ Ουάιτμαν.

«Η γαλάζια φούγκα» (Μόνια Λίτερ). Σόλο πιάνο από τον συνθέτη.

«Για λόγους αισθησιακού» φόξ-τρότ (Ουάιτμαν Μπέστ). Η ορχήστρα Τζεράλντο. Τραγουδι ο Άρτουρ Λούις.

«Μικρό καλοκαίρι» (Χέρμπερτ διασκ. Μελακρίσ). Η ορχήστρα Τζεράλντο.

12.20 Η ώρα των σκακιστών από τον συνεργάτη μας Κ. Κουτάλη.

12.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοση από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια της έκπομης των Βρετ Δυνάμεων.

13.30 Ποικίλη μουσική (δ)

Ρεσιτάλ: «Παλαίος».

ροί και άριες». Η Συμφωνική Ορχήστρα του ΕΙΛΑΡ.

Διευθ. ο Σέρτζιο Φαίλνι.

Νττόρζακ: Σλαβικός χορός άρ. 2 σε μι έλας. (δισκ. Κράτσερ). Ο Βιολιστής Βάσα Πρίχόντα.

Ντεμπουσσύ: «Στη βάρκα» και «Ποιμή» από τη «Μικρή Σούιτα». Η ορχήστρα των συναυλιών Λαμουρέ. Διευθ. ο Άλμπερ Βόλο.

Λίστ: Ούγγρική ραψωδία άρ. 5. Ο πιανίστας Άλεξάνδρος Μπρατλόφσκυ.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

14.40 Έργα του Τζέρου Κέρν (δ)

15.00 Έλαφρο πρόγραμμα.

15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο. — Α. νκαίνωσεις.

16.15 Μαθημα αγγλικής.

16.30 Γαλλικά τραγουδι.

Χάαν: «Η εξορία άρ» και «Προσφορά» (στίχοι του Βερλάν. Η ύψωνος Μάγκν Τέτ με συνοδεία πιάνου από τον Μωρίς Φωρέ.

Φωρέ: «Φθινόπωρο» (στίχοι Σουλζστρ) και «Σελήνη» (στίχοι Βερλάν). Η ύψωνος Νινόν Βαλνέ με συνοδεία πιάνου.

Ντυτάρκ: «Η περασμένη ζωή» (στίχοι Μπωντλαίρ). Ο τενόρος Ζωρζ Τίλλ με συνοδεία πιάνου από τον Μωρίς Φωρέ.

16.45 Γαλλική έκπομη.

17.00 Μουσική για τον κ. Βενα (δ).

«Μπεγκίν δη μπενκίν» (ΚόουΠότερ διασκ. Μελακρίσ). Η ορχήστρα Τζεράλντο. Τζώρτζ Μελακρίσ.

«Από που φυσά ο άνεμος» (Μπέυν, Φίλιπς, διασκ. Τόμπσον). Τραγουδι ο Τζώρτζ Μελακρίσ με συνοδεία της ορχήστρας του.

«Η ώρα της Νέας Υόρκης» επιλογή (Κέρκερ). Η υπάντα της Βασιλικής Φρουράς του Κόσουλταρτ. Διευθ. ο λοχαγός Κώστω Ούντντραμ.

«Μια νύχτα με τον Πάλλ Ουάιτμαν στο Μπλντ» επιλογή. Η ορχήστρα Πάλλ Ουάιτμαν.

«Η γαλάζια φούγκα» (Μόνια Λίτερ). Σόλο πιάνο από τον συνθέτη.

«Για λόγους αισθησιακού» φόξ-τρότ (Ουάιτμαν Μπέστ). Η ορχήστρα Τζεράλντο. Τραγουδι ο Άρτουρ Λούις.

«Μικρό καλοκαίρι» (Χέρμπερτ διασκ. Μελακρίσ). Η ορχήστρα Τζεράλντο.

12.20 Η ώρα των σκακιστών από τον συνεργάτη μας Κ. Κουτάλη.

12.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοση από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια της έκπομης των Βρετ Δυνάμεων.

13.30 Ποικίλη μουσική (δ)

Ρεσιτάλ: «Παλαίος».

Ο κ. ΤΩΝΗΣ ΣΟΥΛΤΣΕ στο πρόγραμμα της Πέμπτης (ώρα 22.25).

Μάθημα ρυθμικής και «Η ιστορία του ελαφίου».

17.45 Κινηματογραφικό έργο (δ)

18.00 Ομιλία του κ. Α. Κερουηλά.

18.10 Δημοτική μουσική (δ)

18.20 Η ώρα του νεότευ.

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Η έκπομη των Ενόπλων Δυνάμεων.

19.50 Έκλεκτοι δίσκοι.

Σούμαν: «Παιδικές σκη-νές» (Για ένες χάρες και ξένους ανθρώπους. Περιέργη ιστορία. Τυφλόμυγα. Το παιδί παρακαλεί. Αρκετή ευτυχία. Σπουδαί γεγονότα. Ονειροπόλεις. Στο τζάκι. Πάνα στο έμ-μνο αλόα. Σχεδόν πολύ σόδαρος. Τράσαγμα. Το παιδί αποκοιμείται. Μιλάει ο ποιητής. Ο πιανίστας Έλλυ Νέυ.

Σοπέν: Μπαλλάδα άρ. 3 σε λα ύφ. μείζ. έργ. 47. Ο πιανίστας

συναρ.
Κοκκίνου: «Η περασμένη
την άγαστη».
Ντί Καπούα: «Η Ηλίο
μου».
Δουράκη: «Η Βαγγε-
λίτσα».
Κοκκίνου: «Ποιμενικά»
(δίσκος, Βασιλειάδης).
22.55 Χορευτικές επιτυχίες
23.25 Μουσική δωματίου
του Μότσαρτ (δ)
Κουαρτέτο σε ντό
μείζ. (Αντάτζιο-Αλλέ-
κρο, Άντατε κανταμπίλε,
Μενουέττο, Αλλέγκρο μόλ-
το). Τό Κουαρτέτο Έγ-
χορδων Ντέμαν.
Ντιντεριμέντο αρ. 4,
για ελάουτο, κλαρινέτο
και φαγόττο (Αλλέγκρο
Λαρυκέτο, Μενουέττο
Αντάτζιο Ρόντο). Μέλη
του Κουιντέττου Πνευστών
του Γκεδάντσους της Λει-
ψίας.
23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό
υπαρχουσέως.
00.30 Τέλος του προγράμ-
ματος.

ΠΕΜΠΤΗ, 20 Μαρτίου:

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυναικτική.
07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.45 Επανάληψη του αγ-
γλικού μαθηματικού
08.00 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ)
08.10 Η Έλληνίδα γυναίκα
στην κοινωνία.
08.15 Δίσκοι στην τύχη.
09.00 Τέλος του πρωινού
προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά μουσική (δ)

«Ραντεβού», Ιντερμέτζο
- ροκικό (Αλλέττερ), Η
ορχήστρα Τσάολε Πρέν-
τις.
«Μαγευτική νύχτα» επι-
λογή (Νοβέλλο), Η ορχή-
στρα του θεάτρου Ντρου-
ρου Λέιν, Διευθ. ο Τσάολε
Πρέντις.

«Σιτσιλιέττα» (Φράντς
φόν Μπλάν), Η ορχήστρα
Τσάολε Πρέντις.
«Πενήντα χρόνια» τρα-
γουδιού επιλογής (δίσκος,
Κένεθ), Σόλο όργανο ο
Ρέτζιναλντ Ντίξον.

12.20 Περίπατοι ανά την
Ελλάδα

«Η Λειβαδιά και 21»
από τον κ. Κ. Μαρίνο.

12.30 Έκπεση των Βρετ.
Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή Άνχμετάδοσις από
τὸ Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια της έκπε-
σης των Βρετ. Δυνά-
μεων.

13.30 Φυσιολατρική ώρα.

13.40 Έλαφρά μουσική ἀ-
πὸ τὴν ορχήστρα Κε-
ρινθίου.

«Παλιό δικαίωμα», τα-
γκό (Ντισέπολο).
«Κραδίες που σμ'εκανε»
ταγκό (Γακωβίδη).
«Όσο σ' αγαπώ δεν μ'
ἀντάω» ταγκό (Γούνα-
ρη).

«Χορογυή», ραϊτσέρα

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙΣ» - Σελίδα 40

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

16-22 ΜΑΡΤΙΟΥ

(Μπιάνκο).
«Νά μου γράψης πε-
ριμένω», ταγκό (Κοριν-
θίου).

«Γό καπέλλο», ταγκό,
(Μπελλόνι).
«Δουέλο κριόλιο» ταγ-
κό (Ρασάνο).

«Φρασκιτά», πάσο - δό-
μιτλε (Μπιάνκο).
14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

14.40 Η ώρα των άκροκτών
Δίσκοι της εκλογής των.
15.00 Ποικίλη μουσική (δ)

Ρετίνατσεκ: «Ντόνα
Ντιάννα», εισαγωγή, Η
Φιλαρμονική του Βερολί-
νου, Διευθ. ο Έριχ Κλάι-
μπερ.

Μπουζόνι: «Ελενίος».
Ο πιανίστας Κλάυδιος
Αρράου.
Μέντελσον: Σκέρτσο σε
μείζ. (δίσκος, για ορχή-
στρα Χέλμουτ Άνταϊε).

Η Φιλαρμονική του Βερο-
λίνου, Διευθ. ο Λέο Μπόρ-
χοντ.

Φόντς - Γιόζεφ Γκόσ-
σεκ: «Ταμπουρίνο».
Σούπερτ: «Η μέλι-
σσα», Ο βιολιστής Γέ-
οργκ Κούλενχαμπο με συ-
νοδεία πιάνου από τον
Φράντς Ρούτ.

Ρίχ. Στράους: «Δόν
Χοάν» συμφωνικό ποίη-
μα, έργο 20. Η Ορχή-
στρα της Κρατικής «Οπε-
ρας του Βερολίνου, Διευθ.
ο Σούβιτς.

15.30 Τέλος του μεσημερι-
νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χορηγιστήριο - Α.

νχοινώσεις.

16.15 Μικθμα αγγλικής

16.30 Η ορχήστρα Μάρ-
νιμπας φόν Γκέρου(δ)

16.45 Γαλλική έκπεση

17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ)

«Αγαπημένη όλων μου
των ανδρών» ορ-τρώτ α-
πὸ τὴν ταινία «30 δευτε-
ρόλεπτα πάνω από τὸ Τό-
κιο» (Φίτς, Λόου). Η ορ-
χήστρα Σπίδακ, Τραγου-
δι ἀπὸ τὴν Αἰρήν Ντέυ.

Επιλογή ἀπὸ μουσι-
κὲς κωμωδίες, Η ορχή-
στρα Παλλέντιου του
Λονδίνου, Διευθ. ο Κλίφ-
φορντ Γρήνγουντ.

Φαντασία ἀπὸ ρομπες.
Η ορχήστρα Άντρέ Κο-
στελάντς.

«Νάρκισσος» (Νέβιν).
Η ορχήστρα Βίκτωρ Σουλ-
δέστερ.

«Ο άνδρας που αγα-
πώ» ἀπὸ τὴν ταινία «Κυ-
ρία νά εἰσαι καλή» (Γκερ-
σουίν Τότερ). Η ορχή-
στρα Μπέννυ Γκούντμαν.
Τραγουδι ἢ Έλεν Φόρεστ.

«Τὸ βάλες τὸν τρύφου».
Ο Άνδρ Μόρτον και ο
Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο
με κοντασμπάσο κιθάρα
και υπατταρία.

«Τὸ μαρό μου εἶπε
ναί» φὸε - τὸτ. (Ρομπιν.

20.00 Ομιλία τοῦ κ. Δ.
Μπόγρη.

20.10 Έργα συγχρόνων Γάλ-
λων συνθετῶν (δ)

20.30 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

20.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

20.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

21.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

22.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

23.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

24.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

25.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

26.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

27.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

28.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

29.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

30.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

31.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

32.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

33.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

34.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

35.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

36.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

37.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

38.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

39.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

40.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

41.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

42.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.05 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.15 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.25 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.35 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.45 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

43.55 Έκπεση τῶν Βρετ.
Δυνάμεων

44.0

14.40 'Η ώρα των ακροατών
Δίσκοι της εκλογής των.
15.00 'Η όρχηστρα 'Αντρέ
Κοστελάντες (δ)
15.30 Τέλες του μεσημέρι-
νου προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο-Ανα-
κοινώσεις
16.15 Μάθημα αγγλικής.
16.30 'Η όρχηστρα Μασκόβ
16.45 Γαλλική έκπομπη
17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ).

Επιλογή από μουσι-
κές κωμωδίες. 'Η όρχη-
στρα Τζακ Χύλτον.
«Καλοκαίρι» από το έρ-
γο «Πόρτυ και Μπέσ»
(Χιούαρντ, Γκέρσουϊν). 'Η
όρχηστρα Ράσελ Μπέν-
νεντ.

«'Αν δεν είσαι παρὰ
ένα όνειρο» (Τζαφ, Φούλ-
τον, Μπόνε) και «Τη νύ-
χτα του Σαββάτου». 'Ο
Φράνκ Σινάτρα με την όρ-
χηστρα «Άξελ Στόρνταλ».
«Το πικ-νικ της άρκου-
δίτσας» (Κένεντυ, Μπράν-
τον). 'Η όρχηστρα Νιού
Μέμφρις. Τραγούδι ή
Μπέττυ Κέννι.

«'Ασε με να σε φωνά-
ζω άνατημένη» (Φρίντ-
μαν, Ουίτσον). 'Η όρχη-
στρα Πάβλ Λαβάλ.

«Το κάθε τι που είσαι
σύ από την ταϊνία «Πο-
λύ ζήτη για Μάη μήνα»
(Χάμερσταϊν, Κέρν). 'Η
μεσόφωνος Ράιζ Στή-
δενς με την όρχηστρα
Σούλσον.

«Τί ώραίο πρωινό» ά-
πό την ταϊνία «Όκλαχό-
μα» (Χάμερσταϊν, Ρό-
τζερς). 'Η όρχηστρα Ρά-
σελ Μπέννεντ.

«Δέν έρω τίποτε για
σένα» (Ράσελ, Έλιν-
γκτον). Τραγούδι ή Τζό-
ου Στάφορντ με την όρ-
χηστρα Πάβλ Ουέστον.

17.30 Ώρα των σπουδαστών.
«'Η ζωή και το έργο
του Σαμάρο».

18.00 Όμιλία του άκα-
δημαϊκού κ. Σπύ-
ρου Μελά.

18.10 Παλαιοί χοροί (δ)

18.20 'Η άνοιξοδομησις της

Ελλάδος.

18.30 Έκπομπή των Βρετ.

Δυναμειών.

19.30 'Η έκπομπή των Ένό-
μας Δυναμειών

19.50 Δημοτικά τραγούδια

από τον έμιλο Κων-
σταντίνου Ζακυνθινού.

«Σγουρός βασίλικος»

καλαματιανό.

«'Αυσέα Άνδρουτίσο

μου» κλέφτικο.

«'Ιτίς, τσάμικο».

«Τρικαλιναί μου πέρ-
δικας» τσάμικο.

«'Ρόδο», σερτί.

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.25 Δελτίο ραδιοφωνικών

διαφομισεων

20.30 'Η σημερινή Άγγλις.

20.45 Μελωδίες και ρυθμοί.

21.15 'Η ώρα της Βορείου

Ελλάδος.

21.25 Έλαφρό ποικίλο πρό-

γραμμα

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Β. Β. C

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

16-22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κυριακή 16 Μαρτίου :

6.00 Ειδήσεις
6.30 Κλασική μουσική : Μπο-
ρτίν, Σαμπιέ.
8.00 Ειδήσεις.
10.00 Ειδήσεις.
11.00 Όρχηστρα Στραντιέρι
12.15 Κουαρτέτο σαξοφώνου
13.00 Ειδήσεις.
13.45 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
14.15 Συμφωνική όρχηστρα.
15.00 Ειδήσεις.
16.00 Μουσική παρέλασις.
17.30 'Η Ώρα του Παιδιού
18.00 Ειδήσεις.
19.00 Βαριέτε.
20.00 Ειδήσεις. Εικοσιτετράωρο.
20.15 Όρχηστρα Βαριέτε.

Γράμμα (δ)

«Γιατί να σ' αγαπάω»,
από την ταϊνία «Σου
Μπόρτ» (Χάμερσταϊν,
Κέρν). 'Η όρχηστρα Ρά-
σελ Μπέννεντ.

«Λέγε με χρυσό μου,
λέγε με άγάπη μου» (Ντίκ
Ρέιςφιλντ). Οι Κίνγκ Σί-
στερς με την όρχηστρα
Μπάντν Κόουλ και «Για
τά τά, Για τά τά» (Μπέρκ,
Βάν Χάιζεν. Οι ίδιες με
την όρχηστρα Φρέντν
Μάρτιν.

«Κατά τύχη στ' όνει-
ρο», επιλογή (Νοβέλλο).
'Η όρχηστρα Τσάρλς
Σάντγουελ.

«Κοιμήσου άγάπη μου».
Τραγούδι ή Ζωρζ Γκετα-
ρύ.

«Ζήλεια», τσιγγάνικο ταν-
κό (Γκέντ). 'Η όρχηστρα Πι-
ριπαύ του Βοστίνης. Δι-
ευθ. ή Άρθουρ Φίντλερ.

«'Η σερενάτα του γαί-
δαρου», καντσονέττα-φόν-
τρότ. 'Ο τενόρος Άλλαν
Τζόουνς με την όρχηστρα
Ναθανάηλ Σίλκρετ.

Διάφορες επιτυχίες με
τον πιανίστα Κάρολ Γκι-
μπονς.

«Είτε στο σπίτι για λί-
γο» (Γκαϊλ, Σαπίρο) και
«Έκούντ, γκούντ, γκούντ»
(Φίσερ, Ρόμπερτς). Τρα-
γούδι ή Άννίτα Έλλις.

«Μία σιγανή» από την
ταϊνία «Ένα άγγιγμα της
Άφροδίτης» (Νάς, Βέιλ).
'Η όρχηστρα Ράσελ
Μπέννεντ.

«Τζανίνα μίς», καντσο-
νέττα (Φοίμλ, Χάρμποκ).
'Ο τενόρος Άλλαν Τζό-
ουνς με την όρχηστρα Να-
θανάηλ Σίλκρετ.

Μελωδίες του Βίκτωρ
Χέρμπερτ. 'Η όρχηστρα
'Αντρέ Κοστελάντες.

22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών

διαφομισεων.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.25 'Η Όρχηστρα του

Σταθμού.

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

23.25 Έκπομπή από τον Με-
θυσμένο Φεγγάρι.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό

ήπαινον.

00.30 Τέλες του προγράμ-
ματος.

22.10 Τίνο Ρόσι.

23.45 Στρατιωτική μπάντα.

Δευτέρα, 17 Μαρτίου :

8.00 Ειδήσεις.
8.15 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
8.45 Πιάνο.
9.00 Ειδήσεις.
9.15 Όρχηστρα: Ρυθμοί 'Ιρ-
λανδικοί.
10.00 Ειδήσεις.
10.10 Έργα για όρχηστρα.
12.15 Βαριέτε.
12.30 Ρυθμοί 'Ιρλανδικοί.
13.00 Ειδήσεις.
14.30 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
15.00 Ειδήσεις.
16.00 Εθνο προγραμμα.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο
20.15 Ποικίλον πρόγραμμα.
22.00 Ειδήσεις.
22.30 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
23.15 Ποικίλον πρόγραμμα
1.00 Ειδήσεις

Τρίτη 18 Μαρτίου :

8.00 Ειδήσεις
8.45 Πιάνο.
9.00 Ειδήσεις.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 Έργα για Όρχηστρα.
11.00 Μουσική χορού.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Όρχηστρα έλαφρά μουσ.
14.30 Μουσική χορού.
15.00 Ειδήσεις.
15.30 Μάικελ Κρέν.
16.00 Εθνο προγραμμα.
17.20 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
19.15 Μελωδίες και ρυθμοί.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
21.15 Πιάνο.
22.00 Ειδήσεις.
23.45 Γκλόντ, Ντεμπυσσύ Ντέ
Φάλλια, Βέμπερ

Τετάρτη 19 Μαρτίου :

8.00 Ειδήσεις.
8.15 Συμφωνική Όρχηστρα Β.
Β. C. : Συμπέλευσις.
8.45 Πιάνο.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 'Ο Τίνο Ρόσι.
11.00 Συμφωνική Όρχηστρα :
Μόζαρτ, Περγολίτζε.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις
13.15 'Ο τι ζητήσατε.
14.30 Νέοι δίσκοι γραμμοφώ-
νου.
16.00 Μουσικές Μινιατούρες
Ειδήσεις
18.00 Εθνο προγραμμα.
19.15 Εθνο προγραμμα.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.15 Ποικίλον πρόγραμμα.
21.20 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
22.00 Ειδήσεις
22.30 Όρχηστρα Β. Β. C.

Πέμπτη 20 Μαρτίου :

7.30 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
8.00 Ειδήσεις
8.15 Όρχηστρα Μάιλο Μιούν
10.00 Ειδήσεις
10.15 Όρχηστρα του Σταθμού.
11.00 Χορευτική μουσική

ΚΑΛΤΣΕΣ «ΑΡΑΧΝΗ»

Γυναικείες Ζωϊκές 100% Λι-
πιδέ, έλκτα (μεγάλο έλα-
τμα) σε ποικίλα χρώματα
με ΚΟΜΠΛΕΞΟΝ ορμόν
ΟΗΣΕΙΣ

ΓΑΡΟΔΟΙ
(ΓΑΡΟΔΟΙ)

12.30 Έλαφρα μουσική
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Χορευτική μουσική.
16.00 Συμφωνική Συναυλία :
Συμπέλευσις, Λίστ, Λάμπερτ
Μπίζε.
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Όρχηστρα.
19.15 Μουσική από κινηματογρά-
φικες ταινίες.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.15 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
23.45 Συμφωνική Όρχηστρα.

Παρασκευή 21 Μαρτίου :

8.00 Ειδήσεις.
8.30 Δίσκοι κατ' εκλογήν.
9.15 Μουσική χορού.
10.00 Ειδήσεις.
11.00 Όρχηστρα Τζεράλντ.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Όμιλία για την άτομική
ένεργεια.
13.45 Όρχηστρα του Σταθμού.
15.00 Ειδήσεις.
15.30 Μελωδίες και ρυθμοί.
16.00 Όρχηστρα του Σταθμού.
16.30 Μουσική χορού.
17.20 Συμφωνική Όρχηστρα.
18.00 Ειδήσεις.
19.15 Όρχηστρα Μπέλλν Μάσερλ.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
21.15 Συμφωνική μουσική.
22.00 Ειδήσεις.
22.30 Ρεσιτάλ έκκλησιαστικού όρ-
γάνου.
23.15 Όρχηστρα του Σταθμού.
0.00 Μουσική χορού.
1.00 Ειδήσεις

Σάββατον 22 Μαρτίου :

8.00 Ειδήσεις.
8.15 Μουσική χορού.
8.45 Πιάνο.
9.00 Ειδήσεις.
9.45 Μουσική χορού.
10.15 Μουσική παρέλασις.
11.45 Θεατρικόν όργανον.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Μελωδίες και ρυθμοί
15.00 Ειδήσεις
15.30 Μουσική χορού ('Όρχη-
στρα Τζεράλντ).
16.00 Θεατρικόν όργανον.
19.15 Όρχηστρα του Σταθ-
μού.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.30 Τζαζ.
21.40 Δίσκοι κατ' εκλογήν
22.15 Μουσική χορού.
23.15 Μουσική παρέλασις.

Η Κρέμα Πενικιλίνης διά
την όγιεινή και θεραπευτι-
κήν επίδερμίδα του προσώ-
που

ΠΡΟ-Ι-ΟΝ

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Χρησιμοποιήσατε άντι πά-
σης άλλης κρέμας διά τήν
ντεμακινιάς κάθε θράδν την
άλοιφήν Πενικιλίνης. Θά έ-
χετε καταπληκτικά άποτέλε-
σματα

Άπαλλάσσει τούς πόρους
της επίδερμίδος από κάθε
μολυσματικήν έστιαν.

Η Κρέμα Πενικιλίνης
παρασκευάζεται από στοι-
χεία γνωστά και άπαραίτη-
τα διά την καλήν συντηρή-
σιν της επίδερμίδος.

ΕΥCAIRINE-LANOLINE K.A.N

Θεραπεύει την άκμήν τήν
μπούλην και παντός είδους
μολυσματικάς καταστάσεις.
Γνήσια συσκευασία

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

Οι 30 συνεργάται του

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Κανένα άλλο ελληνικόν
περιοδικόν και εις οι-
ανδήποτε έποχην, δεν
συνεκεντρώσε τόσους έ-
κλεκτούς συνεργάτας ό-
πως τώ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Ίδού τὰ δυνάμει των :

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ :

Αιλίκα Νάκου, Σοφία
Σταμπούλη, Άντηνών Με-
ταξά, Βέτα Μυκομάτου.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ :

Σπύρος Μελάς, Στρά-
της Μυριδάκης, Σπ. Πα-
ναγιωτάπουλος, Α. Καρα-
ντώνης, Ν. Πετιμεζής (Λαύ-
ρας), Κ. Κροντηράς, Ι.
Παπαδόπουλος, Γ. Ροπαί-
της, Άντ. Μυστακίδης,
Β. Ιμπραήμης, Γ. Φου-
σάρας, Γ. Γκόγκος, Αργυ-
πούλος, Άλκις Θρύλος,
Δ. Γιαννουκάκης, Π. Φλώ-
ρος, Ίων Νταϊφάς, Γ.
Σταμπούλης.

Επίσης :

Έν τού Δημοσιογραφί-
νου κόσμου :

Οι κ. κ. Σπ. Μεταξάς,
Π. Τρουμπούλης, Ι. Μετα-
ξάς Χρ. Έμμ. Άγγελος-
μάτης, Μιχ. Κυριακίδης,
Θ. Αμυτζόπουλος, Μ.
Λαμπρινίδης κτλ.

ΣΗΚΙΤΣ :

Οι κ. κ. Φ. Δημητριάδης,
Π. Παυλίδης, Α. Βλασσό-
πουλος και Ν. Νομικός.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡ-
ΓΑΤΑΙ :

Εις κάθε Τεύχος μας
υπάρχουν επίσης εκλεκτά
ετακτοί συνεργάται δια-
κεκριμένων Έλλήνων λο-
γογράφων και δημοσιο-
γράφων καθώς και έν με-
ταφράσει τὰ τελευταία
επιστολογράμματα της έ-
νης Λογοτεχνίας.

Σύνολον :

30 ΤΑΚΤΙΚΟΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

πλουτίζουν κάθε βδομάδα

τὸ

«ΕΔΩ

ΑΘΗΝΑΙ»

Τίτλος: Α.Ε. «Η ΠΡΩΙΑ».

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΝΤΕ ΛΟΡ

ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ ΠΙΕΡ;

Για πρώτη φορά μετά τὸ τρα-
γικό περιστατικό, ὁ Ραϊμόντ
Μπερσέ έμπνευσε σὸ γράφει-
ο του. Για πρώτη φορά σφίγη
το νοσοκομείο, ὅπου εἶχε περάσει
ἡμέρες μερῶν ζωῆς καὶ θανά-
του.

Φαίνεται σάν ἕνα ἄνθρω-
πος πού ζήτησε ἀπὸ φοβερό
όνειρο, καὶ μόλις μποροῦσε νὰ
καταλάβῃ τὴν ἀλήθεια. «Έδω-
πε τὸν ἑαυτὸ του πάλι σὸ νο-
σοκομείο, πρὶν ὑπὸ κάμποις
κρόνια, σὸν πόλεμό, πού εἶ-
χε πάθῃ, δηλητηρίασθ ἀπὸ ἄ-
ρτα. Πῶς τὸν εἶχε παρρησι-
ῇ ἡ Ζερμαίν Φορτιέ, ὡμορπὴ καὶ
δαδὴ μέσα στὴν ἀσπρὴ στο-
λὴ της ! Τὴ παρηγορία ἔδωκε
τὸ βλέμμα της, τὸ χαμογέλο
της, ἡ κάθε της κίνηση ! Τὸν
εἶχε σώσει, τὸν εἶχε ἐξοικονο-
μῇ τὴν χαρὰ, τὴ ζωὴ. Λίγο
μετὰ τὴν ἀνάκαμψιν τὴν ποντρεῦ
ἔθηκε.

Ἐπὶ θανάτῳ τὴν βρεθὴ
γὰ τὴ βουλήα του (ἦταν ἀνο-
χητέκτων). Οἱ ὑποθέσεις, ὅ-
ταν ἦσαν ἀνομιμαστές γὰ
τὴν ἐνεργητικότητα καὶ γὰ τὸν
τρόπο πού παρομοίωζε ὅλα τὰ
ἐμπόδια ὅταν ἐπράξατο νὰ
φέρει σὲ πέρας ὅποιαδήποτε δι-
καρτικὴ ὑπόθεσιν τοῦ ἐτύχαιε.

Ὁ Ραϊμόντ Μπερσέ ἐνο-
σε μὴ τρεμοῦναι σὸ ὄνομα
του. Πῶς μποροῦσε καὶ βί-
σῃς αὐτὸ τὸ τρομερὸ χτύ-
πημα ;... Ἐξέρε σὸ πού
τοῦ τὴν κηδεῖα, τὸ μικρὸ ἔρε-
τρο... καὶ κατόπιν τίποτε ἄλ-
λο. Ἡ μνήμη του ἐσκοπίσθη,
ἀρρώσθη. Ὁ Ραϊμόντ κἀθη-
σε σὸ γράφειο του πού ἦταν
γεμάτο ἀπὸ χαρτιά καὶ σφύ-
δια. Ἐξέσπιν ἀνατρίχθηκε. Εἶ-
δε ἀνάμεσα σὰ χαρτιά μὴ
μάσκα πού Πιέρ, νεκρὸ. Ὅταν
πέρασε ὁ φόβος του, θυμήθηκε
ὅτι αὐτὸς εἶχε δώσει τὴν ἔντο-
λὴ νὰ πάρουνε ἕνα ἀποτύπω-
μα τοῦ προσώπου τοῦ παθίου
του, πρὶν τὸ θάμουν. Ἐπείσε
στὰ χεῖρα του διατακτικὰ τὴ
μάσκα καὶ τὴν κάρτα, ὅχι
σμένος σὲ θλίβερά σκέψιν. Οἱ
σπυγμὲς περνοῦσαν χωρὶς νὰ
μπορῇ νὰ πάρῃ τὰ βλέμματα
τοῦ ἀπὸ τὴ μάσκα. Καὶ σιγά-
σιγά τὸν ἐπικρατεῖ μὴ παραδο-
ξὴ ταραχὴ, καὶ σὸ ὕναρπὸ-
λήμα του ἀναισθητικὴ ἕνα
αἰσθημα φρίκης. Τὸ φαίνεται
πῶς βρισκόταν ἔμπρὸς σ' ἕνα
σκατεῖο μυστικόν.

Τὰ βράδια κελὴ τὴ μάσκα
φαίνανται σάν ὅτι ἀνοίγουν καὶ
κάτω ἀπὸ τὴν κλειστήν βλέπα-
ρα εἶδε ὁ πατέρας νὰ βλέμνα
τρώμ. Ἀρα γὰ τὸ φρικτὸ ὁ-
ραμα εἶχαν ἰδῇ αὐτὰ τὰ κούτια
πρὶν κλεισθῇ γὰ πάντα.

Ὁ Ραϊμόντ ἀποθέθηκε σὸ
μέτωπό του ἰδούσα. Διὰ
ὅσον μὴ λείπει πῶς ἀπὸ τὴ
μάσκα ἕνα πορτοφόνο. Κι' ἔ-
ξανα αὐτὸ τὸ πορτοφόνο ἔλα-
βε μορφή. Σὲ μὴ στιγμή ὁ πα-
τέρας νόμισε πῶς ἄκουσε τίς
λέξεις : «Μὴ σκότωσον ! Ἐκδι-

κίσει με !».

Ὅλα αὐτὰ ἀνοήσιες. Φαν-
τασίαι τοῦ ἀρρωστημένου μυα-
λοῦ του. Ὅταν σήκωσε τὰ
βλέμματα του, εἶδε σὸν κα-
θάρτη τὸ γεμάτο ἀγωνία πρό-
σωπό του. Σήκωσε τοὺς ὡ-
μους του καὶ τοῦ φάνηκαν ὅλα
αὐτὰ γελοία. Ὅμως σὲ λίγο
πάλι τοῦ ἐσπάρξε ἡ ἴδια οκέ-
ψη σὸ πού του. Ἀπὸ πού ἦταν
αὐτὴ ἡ μυστηριώδης καὶ φοβε-
ρὴ ὑπόβλησις ;

Δὲν τολμοῦσε νὰ σκαθί-
ῃ ἄλλο... Ἡ φαντασία του ἦ-
ταν τῶσον δυνατὴ πού ἀνοίξε
τὸ στόμα νὰ φωνάξῃ γεμάτος
τρώμ. «Έξω ἀνίσει ἡ πόρ-
τα, καὶ φαίνεται ἡ Μαρία, ἡ
γορὰ ὑποθήκας. Τὸ πρόσωπό
της ἦταν θλιμμένο, τὰ μαλλιά
της κίχθη.

— Ὁ κύριος Μπωσὸν ἦρθε
ἀπὸ τὸ Παρίσι. Θέλει νὰ σὰς
ἰδῇ.

Ὁ Ζωρζ Μπωσὸν, ὁ παιδι-
κὸς του φίλος, ἀνακοιτῇ σὸ
Παρίσι, ἦσαν ἀνομιμαστές γὰ
τὴν ἐνεργητικότητα καὶ γὰ τὸν
τρόπο πού παρομοίωζε ὅλα τὰ
ἐμπόδια ὅταν ἐπράξατο νὰ
φέρει σὲ πέρας ὅποιαδήποτε δι-
καρτικὴ ὑπόθεσιν τοῦ ἐτύχαιε.

Ὁ Ραϊμόντ ἀκούσε τὸν ἔρ-
χομὸ πού φύλου τοῦ σάν ἀπο-
λύτρωσι. Οἱ δύο φίλοι ἀγκα-
λιάστηκαν. Δὲν εἶχαν ἰδοθῇ ἄ-
πὸ τὴν κηδεῖα τοῦ Πιέρ. Ὁ δι-
καρτὴς ἀρχισε νὰ μιλά γὰ
διάφορα πράγματα, μὰ ὁ Ραϊ-
μόντ ἦρθε ἀμέσως σ' αὐτὸ πού
τὸν ἀποσοροῦσε.

Ὁ Μπωσὸν ἀκούσε μὲ σκυμ-
μένο τὸ κεφάλι, γεμάτος συμ-
πάθειαν τὴν ἱστορίαν...

— Εἶνε καθάρη φαντασία,
εἶπε, σταν ὁ ἄλλος τελείωσε.

— Τὸ ξέρω, εἶπε φαντασία.
Μὰ τί μπορῶ νὰ κάμω;

— Προσπάθει νὰ σκαθί-
ῃς. Δὲν στήριξιν μὴ τέ-
τοιαν γνήμην πούδεις ἄλλο.
Ποῦ μόνον σὲ γενοῦνται. Τὰ
περισσότερα κάτω ἀπὸ τὰ ὁ-
πία ὁ γυῖος σου βρῇκε τὸν ἄ-
μωτο εἶνε ἐκείνα ὅσα νὰ ἀπο-
κλεισθῇ κάθε ἄλλη ὑπόθεσιν
ἐκείνα ἀπὸ τὸ δυστύχημα.

Ανοιξιάτικα

ΥΠΟ Π. ΠΑΥΛΙΔΗ

ΟΙ «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ»

ΟΙ «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ»

ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ
ΔΡ.
100.000

«ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ
ΟΝΕΙΡΟ»

ΤΡΥΓΟΝΟ-
ΚΥΝΗΓΟΙ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟΥ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ